

Adventes Vēstis

2015. gada aprīlis, #4 (230)

Vienoti Krištus
cerībā

TĒMA:
EVANĢELIZĀ-
CIJA LATVIJĀ

SAMOA SALU
IZAICINĀJUMS:
SABATS SVĒT-
DIENĀ?

TEĀTRIS KĀ
EVANĢĒLIJA
SLUDINĀŠANA

LIECĪBA: KLUSĀ
SESTDIENA
VALMIERĀ

INTERVIJA
AR LAURU
VENDELI UN
AINI BRIČU

Latvijas ziņas	4
Ārzemju ziņas	6
Tēma	8
Intervija	10
Liecība	13
Vārds mācītājam	14
Notikums	16
Jauniešiem	18
Bērniem	20
LDS	22

Sveicieni lasītājiem!

Tāpat kā dabā pašlaik notiek aktīvi procesi, kas saistīti ar jaunu atmodu, arī mūsu draudzē aizvadītais laiks ir bijis notikumiem bagāts un iedvesmojošs. Spilgtākās atmiņas man saistās ar jauniešu konferenci aprīļa sākumā, par kuru varat lasīt arī šajā numurā. Šoreiz vēlos uzrunāt jūs ar kādu atziņu no nupat minētā notikuma.

Būt uzticīgam mazās lietās – lūk, kur slēpjas patiesie piedzīvojumi ar Dievu! Es novēlu jums smelt un krāt šos brīžus, kad parādāt uzticību mūsu mīlošajam Tēvam. Mēs visi alkstam pēc dziļas atiecību pieredzes ar Viņu, un visbrīnīšķīgākais ir tas, ka to var gūt

ikdienā, katru dienu, katru mirkli. Uzticība mazās lietās! Lai arī tas ir šķietami viegli, tomēr es jūs izaicinu šodien, rīt un visas citas dienas pievērst uzmanību ikdienas sīkumiem, kur sava uzticība Dievam jāparāda līdz galam!

Turpinot vēl par piedzīvojumiem, novēlu, lai šajā “Adventes Vēstis” numurā jums izdodas dzīvot līdzīgu pieredzi un stāstiem, mācīties no tiem un gūt sev vērtīgas atziņas!

*Jauniešu kalpošanas nodaļas vārdā,
Jana Kuzmenkova*

AdventesVēstis

ir Septītās dienas adventistu Latvijas draudžu Savienības biļetens.

Reģistrācijas apliecības Nr. 1918.
Iznāk reizi mēnesī.
Tirāža: 800 eks.

Galvenā redaktore:
Tatjana TOMSONE

Redakcija:
Aidis TOMSONS
Andris PEŠELIS
Ģirts ROZNERIS
Jana KUZMENKOVA
Juris KARČEVSKIS
Māris GAIDULIS
Mārīte LIPSKA
Vilnis LATGALIS

Izdevējs:
Adventistu Latvijas draudžu
savienība

Adrese:
Baznīcas ielā 12a,
Rīgā, LV-1010,

E-pasts:
adventesvestis@inbox.lv

Tālrunis:
67240121

Iesūtītos materiālus redakcijai
ir tiesības rediģēt. Par reklāmas
izvietošanu uz 4. vāka zvanīt pa
tālruni 67240130.

Vilnis Latgalis
*Adventistu Latvijas draudžu
savienības bīskaps*

Lūgšanu laiks

“Meklējiet To Kungu un Viņa spēku, meklējiet Viņa vaigu bez mitēšanās!”
(1.Laiku 16:11)

Pēc Septītās dienas adventistu vispasaules baznīcas vadības aicinājuma, 25. martā iesākās lūgšanu maratons, kas noslēgsies Ģenerālkonferences sesijas noslēguma dienā 11.jūlijā. Vairāk nekā 18 miljoni mūsu brāļu un mūsu 216 pasaules valstīs ir aicināti vienoties ticības lūgšanās 100 dienu garumā.

Ikviens draudzes loceklis tiek iedrošināts izraudzīties sev piemērotāko laiku un veidu lūgšanām. Varam lūgt vienatnē vai vienoties ar ticības biedriem un lūgt vienā laikā savās mājās. Varam lūgt savas ģimenes lokā vai uzaicināt pievienoties draugus un ticības biedrus. Varam lūgt kopā mazajās grupās mājās vai dievnamā. Mūsdienu tehnoloģijas piedāvā arī dažādas alternatīvas iespējas, tādas kā telekonferences vai Skype saziņu, kas palīdz pārvarēt apstākļu un attāluma barjeras. Svarīgākais, manuprāt, ir pieņemt šo piedāvājumu, lai iegūtu jaunu, unikālu, mūsu dzīvi un kalpošanu izmainošu lūgšanu pieredzi un, protams, aicinātu to darīt arī citus.

Visi, kuri jau ir pievienojušies šīm nepārtrauktajām lūgšanām (vai arī vēl pievienosies), tiek aicināti lūgt par šādām lietām:

Pirmkārt – pēc spēcīgākas Svētā Gara izliešanās (atklāšanās) mūsu pašu dzīvē!
Otrkārt – lai Svētais Gars tiktu izliets pār mūsu vietējām draudzēm, kad mēs Garā kļūstam tuvāki viens otram.

Treškārt – par vasarā gaidāmo Ģenerālkonferences sesiju, kurā tiks izskatīti un pieņemti daudzi mūsu baznīcai svarīgi lēmumi. Tieši tāpēc adventistu draudzes visā pasaulē tiek aicinātas lūgt gan pirms šī notikuma, gan tā norises laikā pēc īpašas Svētā Gara klātbūtnes un spēka, kas atklātos katrā sanāksmes delegātā un apmeklētājā.

Es ticu, ka Dievs ir sagatavojis daudz svētību ikvienam lūdzējam un draudzei kopumā. Mēs esam aicināti būt par uzvarošas ticības un atbildēto lūgšanu cilvēkiem, kas savās mājās un savās draudzēs neatkarīgi no apstākļiem un dažādiem apgrūtinājumiem turpina meklēt Dieva tuvumu. Dievs gaida, lai, atbildot uz lūgšanām, varētu svētīt gan pašus lūdzējus, gan tos, par kuriem tiek lūgts.

„Mūsu Debesu Tēvs gaida, lai pār mums izlietu savas svētības pilnību. Mums ir iespēja neierobežoti veldzēt slāpes no bezgalīgās mīlestības avota. Cik savādi, ka mēs tomēr tik maz lūdzam. Dievs ir gatavs un labprātīgs uz klausīt sava visvienkāršākā bērna sirsnīgo lūgšanu.” (*Ceļš pie Kristus*, 101.)

Apustuļa Pāvila aicinājums Efezas draudzei, šķiet, varētu būt atbilstošs moto arī mūsu lūgšanu maratonam.

“Ar lūgšanām un aizlūgšanām lūdziet Dievu Garā ik brīdī! Esiet pastāvīgi nomodā un nepārtrauktā lūgšanā par visiem svētajiem.” Efeziešiem 6:18 (Bībele jaunā tulkojumā)

Dosimies ar prieku šajā lūgšanu ceļojumā! Uzdriktēsimies vairāk lūgt pēc Svētā Gara kristības un dziļi, mūsu un citu dzīvi mainošu atmodu! Dieva Vārds mums sniedz lielus un varenus apsolījumus, ka saņemsim, ko ticībā lūgsim Kristus Vārdā.

“Tā arī Es jums saku: lūdziet, tad jums taps dots, meklējiet, tad jūs atradīsiet, klauvējiet, tad jums taps atvērts. Jo ikkatrs, kas lūdz, dabū, kas meklē, atrod, un, kas klauvē, tam atvērs.” (Lūkas 11:9-10)

Internetā ir pieejama informācija angļu valodā (<http://100daysofprayer.org>), kur varat atrast katrai dienai īpaši veltītu materiālu un arī aktuālās lūgšanu vajadzības. Lai Dievs svētī mūs ar lūgšanu Garu un vienotību, lūgšanās par sevi, draudzēm un gaidāmo Ģenerālkonferences sesiju!

Gaidāmie pasākumi

9. maijs

Latvijas Adventistu draudzē vēl nebijis pasākums – Pasaules pirmtskaņojumu koncerts “Dziediet Tam Kungam Jaunu Dziesmu!” LDS Mūzikas nodaļa ir uzaicinājusi mūsu draudzes komponistus (dažādu paudžu) sarakstīt jaunas dziesmas un instrumentālu mūziku Dievam par godu. Koncertā Baznīcas ielā 12a pl. 17:00 skanēs slavas, pateicības un pielūgsmes dziesmas, kas komponētas īpaši šim notikumam un nekad iepriekš nav izpildītas.

24. maijs

Vislatvijas adventistu draudžu jauniešu vadītāju sanāksme Baznīcas ielā 12a, Korintas zālē. Programmā: sadraudzība, saliedēšanās, pārrunas, kopīgā dziedāšana, iedrošinājums kalpošanai.

6. jūnijs

Bērnu un pusaudžu festivāls “Varavīksne” pl. 14:00 Cēsu adventistu dievnāmā.

20. jūnijā

Bērnu un pusaudžu festivāls “Varavīksne” pl. 14:00 Talsu adventistu dievnāmā.

Sludinājumi

• Maijā Latvijā viesosies vēsturnieks un rakstnieks Aleksejs Oparins. Viņš uzstāsies:

1. maijā 19:00 Rīgas 1. draudzē, Baznīcas ielā 12a.
2. maijā 11:30 Rīgas 4. draudzē, Baznīcas ielā 12a.
2. maijā 16:00 Slokas draudzē, Oškalna ielā 3.
3. maijā 16:00 Slokas draudzē, Oškalna ielā 3.
4. maijā 16:00 Slokas draudzē, Oškalna ielā 3.

• Veselīga dzīvesveida seminārs 9.-18. jūnijam atpūtas vietā “Sīļi” Jūrkalnes pagasta Ventspils novadā. Lekcijas, masāža, nūjošana, vingrošana, konsultācijas, svara samazināšana. Vairāk informācijas pa tel. 26810194. Organizē: Veselības veicināšanas biedrība „Ābolīt's”.

Seminārs sievietēm

22. martā tika organizēts seminārs sievietēm – 2. līmeņa apmācības 1. daļa –, lai sniegtu iedvesmu un atbalstu kalpošanā. Šī ir Ģenerālkonferences piedāvātā programma, un šoreiz tika apgūtas

tēmas: semināru vadīšana; apmeklējumu principi; padomdošana; mazo grupu kalpošana, resursi un budžets. Semināru vadīja Baltijas ūnijas Sieviešu kalpošanas nodaļas vadītāja Alla Nimmika, Latvijas Sieviešu kalpošanas nodaļas vadītāja Mārīte Lipska un Jauniešu kalpošanas nodaļas vadības pārstāve Elīza Šuvarikova. Seminārs bija kupli apmeklēts – 65 dalībnieces. Rudenī, 11. oktobrī, būs 2. daļa, un tad semināru vadīs Transeiropas divīzijas Sieviešu kalpošanas nodaļas vadītāja Klāra San-

česa-Šūte.

Semināra beigās dalībnieki tika aicināti uzrakstīt atsauksmes par semināru. Lūk, dažas semināristu atbildes.

Kāds ir Tavš ieguvums no šī semināra?

Radās pārliecība par Sieviešu kalpošanas svarīgumu un nepieciešamību draudzes dzīvē, kā arī kalpojot ārpus draudzes. Deva stimulu domāt, lūgt par mājas grupu veidošanu.

Sapratu, ka ir svarīgi pilnīgi nodoties Dieva darbam, tad arī Dievs dos svētību. Man ļoti patika arī praktiskās nodarbības, kas palīdzēs teoriju ieviest praksē.

Ko varēsi izmantot savā kalpošanā?

Man personīgi jauns uzdevums – kvalitatīva klausīšanās! Sākot ar ģimeni, darba kolēģiem, draudzes locekļiem... Man būtu svarīgi, ja es varētu pielietot zināšanas par semināru vadīšanu, mazo grupu organizēšanu, uzlabot savu draudzkopes darbu un iemācītos apzināt visus resursus, lai sasniegtu mērķi. Es noteikti vēl vairāk lūgšu Dievu, lai saprastu, kā efektīvāk un labāk kalpot līdzcilvēkiem.

Sieviešu kalpošanas nodaļa

Lai mūzika izmaina dzīvi!

Mārtiņš Subatovičs visus aicināja uz mūziķu sanāksmi 8. martā Rīgā. Natālija Kozakova, Eiroāzijas divīzijas mūzikas nodaļas vadītāja, pārvarot dažādus šķēršļus, ieradās no Maskavas, lai mums līdzdalītu svarīgākās atziņas, kā vajag un varam muzicēt tā, lai klausītājs sadzird Dieva aicinājumu un savā dvēselē tam atsaukas. Tiem, kam liekas – ak, ko nu es, nekā man nav un neko nevaru darīt –, pārdomas izraisīja aklā dziedātāja Andrea Bočelli biogrāfija, kas zēna gados zaudēja redzi. Tomēr viņš bija dziļi ticīgs, dziedāja un iepriecināja tuvākos, līdz kļuva slavens dziedātājs, kas turpina aizkustināt miljoniem siržu. Mārtiņš Luters, pazīstams kā lielais reformators, bet ar savām himnām Dievam par godu, pēc daudzu domām, ir izdarījis vairāk nekā ar 95 tēzēm. Luters sacīja, ka Dieva acīs mūzika ir otrā vietā pēc Dieva Vārda, jo, kur netiek pieņemts Dieva Vārds, tur sirdis sašniedz mūzika. Viņš arī ieviesa baznīcās visas draudzes kopdziedāšanu.

Ļoti svarīga lieta – ne kultūra formē kristietību, bet gan kristietība formē kultūru. Vai mūsu mūzika nes gaismu, vai mēs ejam zem viņu lampām? Ja centīsies līdzināties pasaulei un atkāpties no

patiesības principiem, mūsu muzicēšana paliks bez iespaida. Nekad tāds rezultāts nebūs, ja nekrīstīgai melodijai piekabīnās krīstīgu vārdus. Krievijā esot daudz R. Paula melodijām pielikti it kā krīstīgi vārdi... bet bez iespaida.

Latvijā mūziķiem ir ļoti labs līmenis, un te var sekmīgi, no sirds muzicēt, aizsniegt sirdis ar DEBESU VALODU, lai tiek sadzirdēts aicinājums un notiek dzīves virziena maiņa.

Maija Žube

VESELĪBAS LEKCIJU CIKLS SALDŪ

Marta sākumā Saldus iedzīvotājiem tika piedāvāta īpaša iespēja – Esteres Lietuvietes lekciju cikls par veselīgu dzīvesveidu.

Laiks, kad saulīte maigi pieskaras zemei, rudenī apsētiem laukiem, piešķirot tikko jaušamu zaļu nokrāsu, ir jauna sākuma laiks – pavasaris. Ik vakaru pilsētas domes lielajā zālē pulcējās domājoši, meklējoši un zināšanas iegūt griboši ļaudis. Jāsaka, arī drosmīgi ļaudis, kam nav bail dzirdēt skarbas patiesības un savā dzīvē ieviest pārmaiņas.

Ko ieguva tie 140 cilvēki, kas kaut reizi spēra soli pāri zāles sliksnim, un tie 45, kas nāca cītīgi ik vakaru? Pie reģistrācijas galdīņa varēja saņemt Ances sirsnīgo laipnību, lapiņas ar nodērtu informāciju – ik vakaru citas un tēmai atbilstošas – un izmantot iespēju izmērīt asinsspiedienu. Katras lekcijas sākumā bija īss Bībeles ievads un dziesmas priekam un veselībai Lienes Meieres izpildījumā. Uzticību radīja Esteres atklātība, daloties savas dzīves piedzīvojumos un atziņās. Dzīves mērķis – palīdzēt cilvēkiem dzīvot labāk – un dzīves gudrība – lūgt no Dieva, kā tieši palīdzēt. Pēc lekcijas bija iespēja saņemt nākošajā dienā pieejamos bezmaksas masāžas pakalpojumu numuriņus. Masāžās savu kalpošanas prieku varēja apliecināt Laila un Biruta, kuru rokām bija jābūt īpaši stiprām, apkalpojot tik daudz ļaužu.

Visapmeklētākā diena bija 8.marts, kad kopā bijām 90. Tā bija īpaša diena ar Valmieras vīru kvarteta dziesmām, sojas produkcijas degustāciju un iegādāšanos. Izrādās, arī katram dziedātājam ir kas sakāms par savu saskarsmi ar veselības principiem un par labu tiem. Saskaņā ar veikto aptauju, pirmā visinteresantākā tēma lekcijās bija par mūsu garīgo veselību jeb nepieciešamību pēc piedošanas un mīlestības saņemšanas un došanas. Otrajā vietā tēma par Lat-

vijā tik izplatītajām sirds un asinsvadu saslimšanām, trešajā – tauki un vēzis. Ļoti nozīmīga mums ir mūsu fiziskā veselība, bet pāri par to mēs apzināmies garīgās veselības nepieciešamību. Pēdējā ir svarīgākā un spēj tieši un būtiski ietekmēt arī miesas dziedināšanu. Apzinoties pašu izvēles lielo ietekmi uz savu veselību, cilvēki izteica vēlēšanos arī turpmāk apgūt zināšanas un iemaņas veselības saglabāšanā. Viņi pulcēsies kopā ik trešdienu. Tā ir pavēries atkal jauns darbalauks mūsu kalpošanai un aizlūgšanām.

Pati pirmos divus vakarus seminārā nebiju, jo uzskatīju, ka mana problēma nav zināšanu trūkums. Trešajā vakarā, kad sniegs jaucās ar lietu, nolēmu mērot 7 kilometrus ar velosipēdu, lai tur nokļūtu, jo apzinājos savu garīgo radniecību ar šiem Dieva bērniem, kas bija ieradušies manā pilsētā, lai kalpotu. Kas gan ir īsu brīdi slapjas drēbes pret iespēju būt kopā? Jāsaka, ka ie-

guvums pārsniedza gaidīto. Es, mājās sēdēdama, tiešām nebūtu uzzinājusi, ka it kā veselīgas un nerafinētas, bet ne auksti spiestas eļļas lietošana manus asinsvadus draud nobloķēt līdzīgi kā es būtu lietojusi cūkas gaļu. Tomēr visvērtīgākā atziņa bija tā, ka piedot var tikai tas, kam ir nodarīts pāri. Dažkārt ir grūti piedot līdzcilvēku pāri darījumiem. Vai esam aizdomājušies, cik reāli Dievam sāp mūsējie? Par šo tematu bija arī Esteres dzīvesstāsts jeb klausītājiem vismīļākā semināra lekcija. Ir iecere šo semināru darīt pieejamu caur videoierakstiem.

Ja jūsu pilsētā kādreiz notiek veselīga dzīvesveida seminārs, aizejiet gan! Aizejiet vienu vakaru, un pēc tam jūs vairs nevajadzēs aicināt, jo jūs jau paši citus aicināsi. Esteres Lietuvietes vārdiem – veselība ir stipras gribas izmantošana pareizu zināšanu un pareizas savas dzīves izvēles īstenošanā.

Daina Tūbele Saldū

Balsošana sabatā

Nigērijā marta beigās notika ilgi gaidītās prezidenta, parlamenta un arī vietējo pašvaldību vēlēšanas. Āfrikas lielākās nācijas pārvaldītā teritorija pēdējos gados ir piedzīvojusi lielas grūtības. Domstarpības starp kristiešu un musulmaņu kopienām ir pāraugušas vardarbībā, un pasaules mediji bieži ziņo par militārām vienībām, kas slepkavo un iznīcina.

Jau gadu desmitiem vēlēšanas Nigērijā notiek sabatā, un arī šoreiz tās bija 28. martā. Adventistu Baznīcas vietējie vadītāji bija izplatījuši aicinājumu adventistiem sabatā nebalstot. Līdz ar to gan drīz pusmiljons iedzīvotāju (tik daudz adventistu ir Nigērijā) tiktu izslēgti no politiskās dzīves. Tomēr nav zināms, cik daudz adventistu atsaucās šim aicinājumam (droši vien lielākā daļa nedevis vēlēt). Ir zināms, ka vismaz daži adventisti paši piedalījās vēlēšanās kā kandidāti. Turklāt, piemēram, Abias štatā divi pretendenti uz gubernatora amatu bija adventisti. Šī raksta tapšanas brīdī gan nebija zināms, vai kāds no viņiem saņēma vajadzīgo balsu skaitu. Arī uz federālo parlamentu kandidēja vairāki septiņas dienas adventisti.

Kaut gan adventisti ir vairākkārt centušies panākt, lai viņiem būtu iespējas vēlēt citā dienā, tas nav izdevies. Tiesa, valstī, kurā dzīvo vairāk nekā 170 miljoni iedzīvotāju, nepilns pusmiljons adventistu balsis nav tik ļoti būtiskas. Arī šajā reizē adventistu balsojums nebūtu bijis izšķirošs, lai gan aptaujas rādīja, ka abiem populārākajiem prezidenta amata kandidātiem ir līdzīgs atbalstītāju skaits. Turklāt viens no kandidātiem bija kristietis, līdzšinējais prezidents Gudlaks Džonatanans. Savukārt otrs kandidāts bija musulmanis, atvaļināts ģenerālis Muhammads Buhari. Vēlēšanās uzvarēja M.Buhari, kuram atbalstītāju bija par vienu miljonu vairāk nekā Džonatanam. Tiesa, arī musulmaņi cer, ka Buhari spēs apturēt vardarbību valstī un mazināt spriedzi, kuru raisījusi atšķirīgās reliģiskās izpratnes.

Masu kristības

Kamēr Rietumu pasaulē ir grūti uzrunāt un ieinteresēt cilvēkus par Dievu un draudzi, Dienvidamerikā un Āfrikā joprojām var vērot lielu ļaužu interesi. Šī gada sākumā vairākās pasaules vietās ir notikušas ļoti plašas evaņģelizācijas kampaņas un milzīgas kristības. Februāra sākumā iespaidīgi skati bija vērojami Tanzānijā. Tur pēc plašiem semināriem daudzās atsevišķās vietās 7. februārī 40000 cilvēku no 11 tuvējām valstīm piepildīja Tanzānijas galvaspilsētas Daresalāmas stadionu lielajam noslēguma pasākumam. Bet pirms tam no rīta notika kristības. Indijas okeāna ūdeņos kristījās vairāk nekā 2300 cilvēku. Adventistu Baznīcas vadītājs Teds Vilsons, kurš bija klāt šajā pasākumā un vēlāk tikās arī ar valsts prezidentu

un citām augsta ranga Tanzānijas amatpersonām, izteica savu savīļojumu par redzēto.

Taču vēl ietekmīgāk bija vērot marta beigās notiekošo Nikaragvā. Šajā kādreiz komunistiskajā valstī 22. martā kristību ūdeņos devās 1884 cilvēki. Vēl 200 cilvēki nevarēja nokļūt līdz kristību vietai, tādēļ tika kristīti citviet valstī. Pirms gada Nikaragvā tika organizētas mazas grupas, kurās cilvēki varēja uzzināt par veselīgu dzīvesveidu. Izveidojās 5000 šādas grupas, kuras vēlāk sāka mācīties Bībeli, savukārt šogad tika rīkota evaņģelizācijas sērija. Kopumā kopš pagājušā gada oktobra Nikaragvā kristījušies 12 tūkstoši cilvēku! Savukārt

Salvadorā martā kristīti 1500 cilvēki. Šī ir Centrālamerikas mazākā valsts, kas ir daudz cietusi no pilsoņu kara un revolūcijas. Taču cilvēki meklē Dievu, un šobrīd tur no 6 miljoniem iedzīvotāju ir jau 200 tūkstoši adventistu.

Sabats svētdienā

Visticamāk jautājums par sabata svinēšanu svētdienā netiks skatīts šovasar gaidāmajā Ģenerālkonferences sesijā, lai arī ir izskanējuši aicinājumi to darīt.

Runa ir par Samoa salām, kur pirms vairāk nekā 3 gadiem notika laika joslas maiņa. Proti, salas atrodas pie pasaulē pieņemtās datumu maiņas līnijas, kas nošķir vienu dienu no otras. Tā kā pasaule ir apaļa, tad ir novilkta iedomāta līnija (tā nav taisna līnija), kura nošķir, vai konkrētajā teritorijā ir, piemēram, 29. vai 30. aprīlis. Samoa salas, kas atrodas starp Austrāliju un ASV, līdz šim vilināja tūristus ar saukli, ka tā ir zeme, kur saule noriet visvēlāk, vēl vēlāk nekā ASV. Tomēr uzņēmējiem tas bijis neizdevīgi, jo lielākā tirdzniecība salām ir ar Austrāliju, kas atradās otrpus līnijai. Līdz ar to salās bija tikai piektdienas rīts, kad Austrālijā sākās jau sestdiena. 2011. gada beigās salas nolēma pārbīdīt datuma maiņas līniju un no kalendāra svītrot 30. decembri. Pēc 29. decembra (ceturtdienas) nākamā diena bija 31. decembris (sestdiena).

Pārējām kristīgajām baznīcām tas neradīja problēmas (viņi svinamo dienu maina brīvāk), taču septiņas dienas adventistiem gan (98% iedzīvotāju valstī ir kristieši). Adventistu draudzēs notika asas diskusijas par to, kurā dienā tagad jāsvin sabats. Baznīcas vadība nolēma, ka tā nevar izmainīt dienu kārtību tikai tāpēc, ka politiķi tā ir nolēmuši. Līdz ar to, saglabājot 7 dienu ciklu, vairums adventistu sabatu nu svin svētdienā, tajā pašā laikā, kad pārējie kristieši. Tomēr dažas draudzes ir atšķēlušas un pulcējas kopā jaunajā sestdienā. Un problēma nav tikai ar argumentu, kā lai piepildās izpratne par nākotnes grūtībām saistībā ar sabata ievērošanu, ja valstī tagad ir vienota svētā diena visām kristīgajām konfesijām. Patiesībā tieši Samoa vēsture ir tā, kas atklāj sarežģīto jautājuma būtību. Izrādās, valsts (tolaik tā nebija neatkarīga) 19. gadsimtā jau bija mainījusi laika zonu. Tad salām svarīgākas bija attiecības ar Amerikas kontinentu. 1892. gadā divas dienas pēc kārtas bija 4. jūlijs. Taču toreiz salās nedzīvoja adventisti, tāpēc neradās reliģiskas grūtības. Ja jautājumam pieiet matemātiski, tad var sacīt, ka varbūt kopš saviem pirmsākumiem adventisti nav svinējuši īsto dienu, bet gan ievērojuši sabata vietā 6.nedēļas dienu (piektdienu). Savukārt pārējie kristieši svinējuši īsto sabatu. Taču nav īstas pārliecības, kuru laika zonu vajadzētu uzskatīt par „pareizo”.

Iesaistīties jautājuma risināšanā tika lūgta arī Ģenerālkonferences vadība, tomēr tā nolēma atstāt risinājumu vietējās divīzijas ziņā. Divīzija ir atbalstījusi lēmumu nemainīt laikus, un tagad adventistiem Samoa salās ir viena svētā diena kopā ar pārējām kristiešu baznīcām.

Musulmaņu skolnieki IESTĀJAS PAR SABATU

Musulmaņu skolēni adventistu skolā bijušās Padomju Savienības teritorijā bija tik pārliecināti, ka Dievs iejauksies un izmainīs dienu, kurā viņiem jākārto gala eksāmens, ka viņi nostājās vienoti ar saviem adventistu klasesbiedriem, atsakoties kārtot eksāmenu sabatā valsts finansētajā skolā, pat ja viņiem tas nozīmētu nepabeigt mācības.

Skolēnu ticība atmaksājās. Pēdējā brīdī valstī, kur dominē islāma ticība, ministrija atļāva eksāmena dienu pārcelt, pārsteidzot adventistu skolotājus, kuri bija pavadījuši daudz dienas, pārdzīvojot par notiekošo. Vēl pārsteidzošāk bija tas, ka atļauja nāca no departamenta, kura vadītājs nesen bija piespiedis adventistu skolai izņemt nosaukumā vārdu „kristīgā”. „Musulmaņu skolēni nolēma palikt ne-lokāmi un iestāties par principu nestrā-

ka gala eksāmeni pamatskolas un vidusskolas beidzējiem visā valstī būs jākārto sestdienā.

Skolotāji sāka lūgt. Daži vienpadsmitās klases beidzēji bija no adventistu ģimenēm, taču vairums absolventu bija musulmaņi. Visi mēģinājumi panākt, lai ļauj eksāmenu kārtot nākamajā dienā – svētdienā –, šķiet, piedzīvoja neveiksmi. Nevienš ierēdnis no Izglītības ministrijas nevēlējās uzņemties atbildību atļaut mainīt eksāmena pieņemšanas dienu.

Skolas direktore nosūtīja oficiālu vēstuli atbildīgajam Izglītības ministrijas vadītājam, taču atbildes nebija.

„Atlika tikai cerēt uz Dievu,” tā savā liecībā Eiroāzijas vadībai raksta skolas direktore.

Viņa sapulcināja vienkopus visus skolēnus un izskaidroja situāciju. Direktore

sacīja, ka skola vēl centīsies mainīt eksāmena dienu, taču nevar solīt, ka tas izdosies. Viņa arī izstāstīja, ka ir vienojusies ar tuvējo valsts skolas vadību, ka tie skolēni, kas vēlēties sabatā kārtot eksāmenu, varēs piedalīties un darīt to kaimiņu skolā.

„Tā bija iespēja tagad katram skolēnam pašam pieņemt lēmumu, pilnībā arī apzinoties sava lēmuma sekas,” sacīja direktore. Tie vidusskolas beidzēji, kas nenokārtotu eksāmenu, nevarētu saņemt skolas beigšanas diplomu.

„Tas ir neiespējami!”

Tieši divas dienas pirms eksāmena sestdienas skolas direktorei pēkšņi piezvanīja no Izglītības ministrijas. Zvanītāja,

atbildīgā departamenta vadītāja palīdzē, sacīja, ka viņas priekšnieks ir uzrakstījis atbildi uz direktores šķietami nozaudēto vēstuli, un ka kāds no skolas varētu atnākt un šo atbildi paņemt.

Direktore vēlāk sacīja, ka tajā brīdī viņai zuda visas cerības uz labvēlīgu iznākumu, tomēr direktori gaidīja šoks. Viņa pati aizbrauca pakaļ vēstulei. Viņa atceras, kā tad, kad bija atvērusi šo vēstuli, viņa bija iesaukusies: „Tas ir neiespējami! Cik mūsu Kungs ir labs!”

Izrādījās, ka departamenta vadītājs, kuram bija jāatbild uz vēstuli, bija devies garā komandējumā uz citu valsti, skolas vadības lūgums bija pārsūtīts citam ministrijas atbildīgajam ierēdnim, kurš bija devis atļauju pārcelt eksāmenu uz svētdienu.

Direktore nu steigās izstāstīt labās ziņas skolēniem. Bet kamēr direktore runāja, bērni, šķiet, neizrādīja lielas emocijas. Viņa nolēma, ka ir laikam pārprasta un atkārtoja visu stāstu vēlreiz. Tad viens no skolēniem pārtrauca klusumu, pasakot to, ko direktore uzņēma kā vēl neticamāku atbildi nekā ministrijas pēdējā brīža atļauja mainīt eksāmena dienu.

Skolēns sacīja: „Mums nekad nebija nekādu šaubu, ka Dievs palīdzēs atrisināt šo situāciju.” Izrādījās, ka neviens no skolēniem nebija pieteicies kārtot eksāmenu sestdienā blakus esošajā valsts skolā. Musulmaņu skolēni bija nolēmuši pievienoties saviem adventistu klasesbiedriem palikt uzticīgiem Bībeles sabatam.

„Bērni no ne-adventistu ģimenēm redzēja, kā Dievs ir vadījis mūsu skolu, un ticēja no visas sirds, ka problēma tiks atrisināta,” direktore sacīja. „Tie bijām tikai mēs, adventistu skolotāji, kas bijām satraukušies un pārdzīvojam.”

Andrejs Makčesnijs

dāt un nemācīties sabatā, kā viņi to bija iemācījušies adventistu skolā, un tas bija brīnīšķīgs lēmums,” tā vēlāk sacīja Adventistu baznīcas Eiroāzijas divīzijas prezidents Gillermo Bjadžī.

„Atlika tika cerēt uz Dievu”

Skola, kurā mācās 280 skolēnu no 6 līdz 17 gadu vecumam, pagājušajā mācību gadā piedzīvoja daudz grūtību. Gan varas iestādes, gan citi iedzīvotāji radīja ne vienu vien izaicinājumu, jo, kā atzīst skolas vadība un baznīcas vadītāji, cilvēki nav priecīgi par to, ka valstī, kur dominē islāma ticība, atrodas kristiešu skola. Tomēr skolotāji nebija gatavi pārsteigumam, kuru bija sagatavojusi Izglītības ministrija, pieņemot lēmumu,

Valdis Zilgalvis

Evaņģelizācijas PIEREDZE LATVIJĀ

Atvadoties no mācekļiem, Kristus deva uzdevumu un reizē arī apsolījumu (Mt. 28:18-20): “Man ir dota visa vara debesīs un virs zemes, tādēļ ejiet un dariet par mācekļiem visas tautas, tās kristīdami Tēva, Dēla un Svētā Gara vārdā, tās mācīdami turēt visu, ko es jums esmu pavēlējis; un, redzi, es esmu ar jums ik dienas līdz laiku beigām.”

No tā varam secināt, ka evaņģelizācijas galvenais saturs ir Kristus personība un Viņa mācības. Apustulis Pāvils Korintas draudzei rakstīja (1Kor. 15:3-4): “Brāļi, daru jums zināmu evaņģēliju, ko jums pasludināju un ko jūs arī pieņēmt un kurā pastāvat. Caur to jūs arī tiekat glābti, ja vien stingri turaties pie tā, ko esmu jums pasludinājis. Citādi velti esat sākuši ticēt. Vispirms es jums nodevu to, ko pats esmu saņēmis: Kristus mira par mūsu grēkiem, pēc Rakstiem, un tika guldīts kapā un trešajā dienā augšāmcelās, pēc Rakstiem.”

Evaņģelizācijas semināri

Atceroties plašo evaņģelizāciju Baltijas zemēs pārmaiņu laikā, deviņdesmito gadu sākumā galvenais uzsvars tika likts uz mūsu 27 pamatmācībām. Pusotra mēneša laikā bija jāpaspēj tās izmācīt. Tomēr dziļāku iespaidu uz klausītājiem atstāja tās evaņģelizācijas, kurās vairāk laika vispirms tika veltīts Kristus personībai un pēc tam gan kopīgi, gan arī personīgi mācījām mūsu pamatmācības. Pārmaiņu laikā daudz kalpoja ārzemju mācītāji, evaņģelisti. Semināra laikā viss noritēja skaisti, un daudzi kristījās. Bet tad, kad evaņģelisti aizbrauca, atbira liels jaunkristīto skaits. Labāka situācija veidojās tad, kad katrā draudzē vietējais sludinātājs pats or-

ganizēja evaņģelizāciju, jo viņš nebija ciemiņš. Vietējais mācītājs turpināja būt kopā ar jaunkristītajiem, palīdzēja viņiem garīgā izaugsmē.

Laika gaitā pamanījām, ka lielās evaņģelizācijas bija zaudējušas savu efektu. Atceros, ka Tallinā izsūtīja 100000 ielūgumu, bet neatnāca neviens interesents!

Mazās grupas

Sākām veidot mazās grupas. Arī te sākas problēmas, jo mazajās grupās bija maz viesu. Mazo grupu lielāko daļu veidoja draudzes locekļi. It kā bija skaistas atskaites, ka darbojas liels skaits grupu, bet relatīvi maz bija rezultātu.

Pārmaiņas sākās tur, kur draudzes locekļi iepriekš dedzīgi, ilgstoši lūdza un meklēja draugus Kristum. Kā vienu no pozitīviem atceros semināru Salacgrīvā. Lūgšanu grupa nāca kopā veselu gadu, un rezultātā atnāca 20 apmeklētāji. Tādā mazā pilsētā! Dievs atbildēja uz lūgšanām un svētīja draudzi. Evaņģelizācijas rezultātā draudzei nāca papildinājums.

Jaunas draudzes

Pārdomas izraisa arī jauno draudžu dibināšanas kustība.

Sekmes bija tikai tur:

- kur sākotnēji veselīga draudze palīdzēja dzimt jaunai draudzei,
- kur mātes draudzē valdīja mīlestība,

- kur jaunā draudze neizjuta konkurenci ar mātes draudzi,

- kur jaunā draudze netika veidota uz mātes draudzes opozicionāriem,

- kur no mātes draudzes netika vienkārši pārnesti locekļi pie dažiem jaunās draudzes jaunkristītiem locekļiem.

Tāpat sekmes bija tur, kur ar mātes draudzes atbalstu viss sākās no grupas, kurā vismaz puse bija interesentu, un šī grupa augot veidoja nākošās grupas, līdz varēja organizēt draudzi. Dzīve ir pierādījusi, ka jaunās draudzes dibinātājiem vispirms pašiem ir jābūt garīgiem un arī labi sagatavotiem ar pieredzi evaņģelizācijas darbā mātes draudzē.

Jauno draudžu dibinātājiem nākas saskarties ar problēmu: rūpējoties par jauno draudzi, novārtā tiek liktas esošās draudzes intereses un darbs. Ar to nesamierinās esošā draudze. Var veidoties nopietna konflikta situācija, kurā zaudē gan esošā draudze, gan arī maz tiek padarīts, veidojot jauno.

Alfa kurss

Manuprāt viens no modeļiem, kurš pašlaik darbojas, ir Alfas modelis. Tas sākas tieši esošā draudzē. Ar šo metodi sekmīgi strādā draudžu savienības bīskaps Vilnis Latgalis. Uz jautājumu “kas ir Alfa?” viņš atbildēja:

“Alfa kurss paver iespēju ikvienam cilvēkam jaunā veidā iepazīt kristīgo ticī-

bu, Bībeli un Dievu. Kā pats esmu praksē pārliecinājies, Alfa kurss ir evaņģelizācijas metode, kura pārsteidzoši labi darbojas mūsdienu sabiedrībā dažādās valstīs, tajā skaitā arī Latvijā.

Kursa pamatā ir ideja par mazajām grupām, kurās cilvēki iepazīst viens otru, iedraudzējas un kopā meklē atbildes uz eksistenciāli svarīgiem jautājumiem.

Kopējās vakariņas rada neformālu atmosfēru un sadraudzību. Mūzika un kopdziedāšana uzrunā, atraisa un arī garīgi vieno, sagatavojot prātu tēmai, kura tiek aplūkota lekcijā.

Vakara tēmas centrā ir Dieva Vārds, Kristus mīlestības atklāsmē un Viņa piedāvātā izvēlē. Nozīmīga loma programmā ir diskusijām, kas seko lekcijai. Ikviens var brīvi izteikt savu viedokli, un ļoti svarīgi, ka Alfa vakaros nav muļķīgu jautājumu vai nepareizu uzskatu. Pamatideja ir, lai cilvēki mācītos paši atrast atbildes uz jautājumiem un darītu to, pamatojoties uz Bībeles tekstiem.

Manuprāt īpaši veiksmīga ir ideja par iedvesmojošu nedēļas nogali, kas parasti ilgst no piektdienas vakara līdz svētdienas pēcpusdienai. Tā cilvēkiem ir pilnīgi jauna garīga pieredze, kas turpinājumā palīdz pieņemt svarīgus lēmumus par atsaukšanos Dieva mīlestībai un sekošanu Kristum.

Pastāv arī citas veiksmīgas evaņģelizācijas metodes, bet pamatideja ir ļoti līdzīga Alfa kursam. Vajadzētu noteikti pieminēt arī garīgo atmodu, kalpošanas un ziedošanās prieku, ko draudzē ienes kalpošana Alfa kursā. Īsāk sakot, ieguvēji ir visi.”

Rīgā, 3. draudzē

Ka ieguvēji ir visi, to apliecina arī Mārīte Lipska no Rīgas 3. draudzes:

„Domas par Alfa kursu bija virmojušas jau kādu laiku dažu Rīgas 3. draudzes locekļu prātos. Kad pie mums tika nozīmēts palīgmācītājs Āvo Štopis, bijām priecīgi, ka arī viņam bija tāds redzējums. Tad visa draudzes padome vienbalsīgi nolēma, ka vajadzētu mēģināt. Sākām sagatavot draudzi un aicinājām draudzes locekļus aktīvi lūgt par šo projektu konkrētos laikos. Pateicoties Draudžu savienības atbalstam, viss varēja sākties.

Mūsu draudzē Alfa kurss (divas daļas) notika no pagājušā gada oktobra līdz aprīlim, to vadīja Vilnis Latgalis un pēc tam pārņēma stafeti Andrejs Āriņš. Lai gan neziņa bija liela, vai cilvēki atsauksies un ieguldītie līdzekļi attaisnosies,

tomēr ticībā gājām uz priekšu un piedzīvojām lielas Debesu svētības. Kādas tad tās ir?

Pirmkārt, draudzei parādījās jaunas kalpošanas iespējas. Bija nepieciešama komanda, kas regulāri iesaistās un katru otrdienu ir gatavi visu sarūpēt, sagatavot, kā arī kalpot uz vietas. Mums gan šie cilvēku resursi nebija pietiekami, bet liela pateicība, ka citu draudžu locekļi bija gatavi iesaistīties un atbalstīt. Tāpēc īpašs paldies mūsu draugiem Helvi Rancānei, Loidai Tarasenko un Esterei Gulbei, kuras bija liels atbalsts. Tāpat mums nebija vienkārši ar mūziķiem, bet te lielu ieguldījumu deva Elīna Gaile, kas katru reizi sarunāja gandrīz citus mūziķus, un līdz ar to bija dažādība un svaiguma piegāde. Nevaru pat visus mūziķus atcerēties pēc vārda, bet sirsniņš paldies jums visiem, kas kaut vienu reizi varēja mūs atbalstīt!

Otrkārt, piedzīvojām, ka draudze kļūst dzīvāka, uzlabojas dievkalpojuma apmeklējums, sāk nākt jauni cilvēki.

Treškārt, piedzīvojām lūgšanu spēku. Katra reize bija īpaša ar kādām uzklaušītām lūgšanām. Bija situācijas, kad likās: šoreiz būs maz cilvēku; bet tad Dievs ir uzrunājis citus vai arī pakārtojis apstākļus tā, ka tomēr cilvēkam rodas iespēja būt Alfa kursā. Interanti, ka bija cilvēki, kuri stipri nokavējās, bet tomēr viņi atnāca.

Ceturtkārt, divi cilvēki no Alfa kursa izvēlējās Jēzu par savu dzīves Vadītāju un pieņēma 27.martā ūdens kristības. Ir arī vairāki cilvēki, kuri turpina mācīties Bībeles stundas.

Manuprāt, Alfa kursa vislielākais pluss ir tas, ka cilvēki var brīvi justies, būt nepiespiestā gaisotnē, kad var kopā, baidot zupu vai tēju, sarunāties, iepazīties tuvāk un sadraudzēties. Šī sadraudzība bija arī viens no galvenajiem faktoriem, kas mūs visus saturēja līdz galam kopā.”

Ventspilī

Citādā izpratnē Alfa kurss tika veidots Ventspilī. Varbūt to tiešāk var nosaukt kā veselības semināru. Par to informēja palīgmācītājs Ansis Roderts:

“ALFA kursam Ventspilī izvēlējos ne-tradiccionālu pieeju. Tēma bija visaptveroša: veselība - gribēju runāt par piepildītu dzīvi. Nevēlējos to reklamēt kā reliģisku pasākumu. Runājām par principiem, kas ir pamatoti Bībelē un zinātnē, iekļaujot visu cilvēka būtni – gan fizisko, gan garīgo, gan sociālo un emocionālo pusi. Lai dalībniekiem paliktu

kaut kas par piemiņu, veidoju kartiņas ar populāru cilvēku domu graudiem, kas izteica lekcijā pārrunāto domu.

Īpaši veiksmīga bija nedēļas nogale pēc veselīga dzīvesveida centra principiem, kurā arī varējām pārrunāt, kā cilvēks ir radīts, kāda ir dzīves jēga. Manuprāt, šis ir labs veids, kā sniegt vērtīgas atziņas cilvēkiem, kas nevēlas iedziļināties reliģiskos jautājumos. Tomēr kursa laikā no veselības prizmas apskatīju vismaz četras Bībeles stundu tēmas.”

Valmierā

Arī Valmieras draudzē rīkojām Alfa kursu, šoreiz kafejnīcas telpās. Nodarbības bez draudzes locekļiem piedalījās 30 apmeklētāji. Ļoti priecājos par Valmieras draudzes locekļu sirsnību un atsaucību Alfa kursa organizēšanā. No sākuma līdz beigām izjutu komandas garu. Komandas gars ir vissvarīgākais moments šo kursu organizēšanā. Lai arī kā gribētu, viens cilvēks to nevar paveikt. Ir vajadzīgi cilvēki, kas izpilda un atbild par katru procesa ķēdes posmu. Ir vajadzīga uzpurēšanās no draudzes locekļu puses. Priecēja tas, ka šī kursa izmaksas telpu īrei, ēdināšanai un literatūrai sedza Valmieras draudzes locekļi. Valmierā vēl pirms Alfa kursa izveides līdz šim laikam darbojas veselības klubiņš. To vada Vēsma un Viktors Geide. Bija prieks redzēt veselības kluba cilvēkus Alfa nodarbībās. Tātad šis ir sadarbības piemērs.

Rīgas centrā

Manuprāt, labas ierosmes dod Rīgas I draudzes pieredze Alfa kursu organizēšanā. Tur tiek mācītas gan Alfa pamattēmas, gan arī mūsu draudzes īpašās pamatmācības (mācītājs Ivo Roderts). Bet papildus tam vēl ir izveidota Alfa pluss klase (Zigurds Laudurģis). Tur pēc Alfa kursiem cilvēki tiek aicināti turpināt nākt uz nodarbībām, dziļāk iemīlēt Jēzu Kristu, un tad var sekot personīgās Bībeles stundas un kristības.

Lai arī kādas metodes mēs lietotu, mums pašiem vispirms ir jāatsaucas Kristus mīlestībai un jāuztur ciešas draudzības saites ar Viņu. Otrkārt, ir jāuztur savstarpējās cieņas un mīlestības gars draudzē. Un, treškārt, ir jāiet sabiedrībā, jāredz cilvēku vajadzības, jāiedraudzējas un jāiepazīstina ar Kristu - tā ir mūsu misija šodien.

“Kristus ir Dieva spēks un Dieva gudrība.” (1Kor 1:24)

Intervēja Tatjana Tomsone

Intervēja
Tatjana Tomsone

Bērnu un PUSAUDŽU LABĀ

*Jau vairākus gadus dažu Rīgas adventistu draudžu bērnu vecāki ir ļoti pateicīgi diviem jauniem cilvēkiem. Viņi ir brālis un māsa. **Ainis Bričs** ir Cēla meklētāju kluba vadītājs, bet **Laura Vendele** vada Piedzīvojumu meklētāju klubu. Drīz vien pēc tam, kad Dievs abus atrada un atveda uz draudzi, viņi savu dzīvi cieši saistīja ar kalpošanu bērniem un jauniešiem.*

Aini, tu biji pirmais, kurš atnāci uz draudzi. Pastāsti par to.

Ainis: Man tagad ir 30, un draudzē es esmu 10 gadus. Bet mans ceļš pie Dieva bija pakāpenisks.

Arī agrāk mēs ar vecākiem gājām uz baznīcu, tikai tā nebija adventistu, bet katoļu draudze. Par Dievu es zināju, ka viņš ir. Bet man nebija tuvas attiecības ar Viņu. Tiesa, man bija interese par Dievu, bet nebija praktiskas, reālas satikšanās ar Viņu.

Kā jau lielākajai daļai jauniešu, man patika saviesīgi pasākumi. Es biju arī viens no tiem, kas nesmādēja ne alkoholu, ne cigaretes. Kad man bija 20 gadi, manā dzīvē sekoja trīs secīgi, man ļoti nepatīkami notikumi. Es tos nepieminēšu, bet tie man lika jautāt, ko es vispār dzīvē daru, ko gribu panākt, kāpēc eksistēju? Mēs katrs izaugam, tad mācāmies skolā, varbūt pabeidzam augstskolu, mums ir darbs, ģimene, mājas. Bet kādam visam jēga? Es uzdevu šos jautājumus, uz kuriem nebija īstas atbildes.

Pirmais piedzīvojums, kad sapratu, ka

Dievs reāli darbojas, man bija universitātē. Man bija jākārto matemātikas eksāmens. Sesija bija pagājusi, un man bija izveidojies parāds no iepriekšējās sesijas. Tā sanāca, ka es to kārtoju nākamās sesijas pēdējā dienā, un tas nozīmēja – vai nu es to nokārtoju, vai mani atskaita no universitātes. Mācījies es kārtīgi nebiju. Sapratu, ka neko daudz pēdējā brīdī arī vairs neiemācīšos. Gāju ar domu: labāk kaut ko darīt nekā nedarīt neko.

Jāpiemin, ka pasniedzēji bija ļoti nelabvēlīgi pret parādniekiem. Es aizgāju, uzrakstīju, ko zināju, un tad devos pie pasniedzēja, lai viņš uzreiz novērtē un pasaka, kāds ir rezultāts.

Pasniedzēja paņēma manu darbu, izskatīja un tad ielika atzīmi – 2,5 balles. Es zināju, ka šāds rezultāts nozīmēja tikai vienu – mani atskaitīs no universitātes. Un tad pēkšņi viņa teica: klau, šis uzdevums taču ir tik vienkāršs, paņem kladi, pārlasi visu un mēģini vēlreiz. Un pēc tam viņa man ielika četrinieku. Jāatzīst, man tas tobrīd bija tikpat kā desmitnieks.

Te ir jāpaskaidro, ka, rakstot šajā eksāmenā, man visu laiku prātā skanēja Ievas Akurāteres dziesma „Palīdzi, Dievs, mūsu latviešu tautai”. Es sapratu, ka šajā situācijā man bija palīdzējis Dievs. Tā bija pirmā reize, kad reāli apzinājos, ka Dievs ir.

Tad pagāja vēl viens gads, un es par Dievu sāku interesēties vēl vairāk. Es nolēmu, ka vairs negribu dzīvot tālāk kā līdz šim. Es nolēmu arī aktīvāk pievērsties sportam. Iesaistījos komandas sacensībās. Saprotu, ka sports arī palīdzēja organismam attīrīties no kaitīgajām vielām. Un Dievs tad varēja garīgā ziņā mani vairāk uzrunāt.

Apmēram pēc gada vienā komandas treniņā mans komandas biedrs Āris Kundziņš bija paņēmis līdzīgu savu draudzeni. Savukārt viņa līdzīgu bija uzaicinājusi savu draudzeni Ievu. Tā es iepazinās ar nākamo sievu. Mēs satikāmies uz tilta šūpojoties.

Ieva pastāstīja, kā viņa saprot Dievu, un tas mani ieinteresēja. Dievs mani jau bija sagatavojis. Reliģiskie jautājumi

mi man likās saprotami un pieņemami. Man nebija aizspriedumi pret adventistu ticību, lai arī biju katolis. Tā es nonācu adventistu draudzē.

Un kā tu, Laura, nonāci draudzē?

Laura: Arī es dažkārt biju gājusi uz baznīcu, bet īstenībā es neticēju Dievam. Man likās, ka cilvēks pats visu nosaka, svarīgas ir tikai spējas. Un man nebija ne ticības Dievam, ne palaušanās uz Viņu.

Dažkārt cilvēkiem notiek dzīvē kardinālas izmaiņas, un tad viņi meklē Dievu. Es varu teikt, ka man tā nebija. Man nenotika nekas slikt. Drīzāk otrādi. Man dzīvē viss bija kārtībā. Man bija laba ģimene, jauki draugi, interesants darbs. Viss it kā bija. Bet tajā pašā laikā bija tāda kā iekšēja fiziska tukšuma sajūta. Likās, ka kaut kā ļoti ļoti pietrūkst.

Tajā laikā mans brālis bija jau draudzē, un viņš zināja manas izjūtas. Arī mam-

Kā jūs nonācāt līdz šādai kalpošanai draudzē? Vai tā bija jūsu pašu izvēle, vai jūs uzrunāja?

Ainis: Drīz būs pagājuši jau divi gadi kopš es sāku vadīt Ceļa meklētāju klubu. Agrāk es Rīgas 1. draudzē biju jauniešu vadītājs. Tad, kad izveidojās ģimene un piedzima bērni, aktīvo kalpošanu draudzē kādu laiku nācās pārtraukt. Bet sirdī bija vēlme kaut ko darīt. Jo dzīve nesatāv tikai no darba vai ģimenes. Tu apzinies, ka tev ir potenciāls. Un arī atbildība Dieva priekšā, ka Dievs Tevi var izmantot. Bet Viņš neko neuzspiež.

Es biju kādu laiku domājījs, kur un kā es varētu kalpot. Es zināju, ka man patīk strādāt ar jauniešiem un man arī sanāk. Un tad Rīgā radās vajadzība pēc CM vadītāja. Tā kā es biju ierunājies, ka gribētu darboties ar jauniešiem, man piedāvāja kļūt par CM kluba vadītāju. Mēs pārrunājām to ar sievu un kopīgi pieņēmām lēmumu, ka es to darīšu. Mēs ap-

un man tas likās ļoti sarežģīti. Tomēr doma par šādu klubu iesēdās. Bija radies pirmais priekšstats.

Turpināju darboties ar bērniem draudzē, taču bērnu vecākiem likās, ka vajadzīgs kaut kas vairāk nekā tikai nodarbības sestdienas rītos Bībeles sabatskolā. Sākumā mēģinājām rīkot kaut kādus papildus pasākumus – sadraudzības pēcpusdienas un tamlīdzīgi. Man radās doma, ka varētu izmantot kaut ko no Piedzīvojumu meklētāju programmas. Pārrunāju šo ideju arī ar vienu skolotāju.

Pagāja kāds laiks, un Guna Rīmane man izstāstīja vairāk par šo kluba ideju. Mēs lūdzām Dievu, lai Viņš dod gudrību, ko un kā darīt.

Tuvojās atkal vasara, un mums bija tikšanās ar bērnu vecākiem, noslēdzot mācību gadu sabatskolu. Es uzdevu jautājumu, vai vecāki gribētu, lai mums būtu savs Piedzīvojumu meklētāju klubs. Atsaucība bija ļoti liela. Vecāki bija ļoti pozitīvi noskaņoti. Tās viss sākās.

Tu kādreiz esi teikusi, ka tavš sapnis ir bijis kļūt par skolotāju. Taču tu strādā mārketingā. Kā tu spēji tikt galā ar šo grūto kalpošanu?

Laura: Šī kalpošana ir tā, ko Dievs man ir devis. Manuprāt, gudrība nāk no Dieva. Man dažkārt ir sajūta, ka es galīgi nezinu, un varu tikai brīnīties, ka Dievs tik brīnišķīgi visu sakārto. Daudzas lietas draudzē esmu mācījusies no citiem cilvēkiem, kas man ir bijuši kā piemēri.

Arī mans darbs mārketingā ir saistīts ar cilvēkiem. Man ļoti ļoti patīk darboties ar cilvēkiem, un ar bērniem jo īpaši.

Tev ir arī interesants darbs, Aini. Tu esi industriālais alpīnists.

Tā kā es savulaik daudz trenējos sacensībām sportā, man radās mērķis aizbraukt uz kalniem. Gatavojoties kalnā kāpšanai, mācībās vienu no teorijas nodarbībām vadīja no uzņēmuma, kas nodarbojas ar industriālo alpīnismu. Toreiz klausoties, man likās – jā, tas ir darbs, ko es gribētu darīt. Mans darbs man rada gandarījumu. Un ja vēl par to var saņemt naudu, tad cilvēks ir piepildīts savā sfērā.

Bet tobrīd es savu sapni noliku malā. Es tajā laikā strādāju par pārdevēju. Taču darba kultūra man ne pārāk patika. Tā kā sāku iet uz draudzi, radās arī jautājums par sabata ievērošanu. Es nolēmu atstāt pārdevēja darbu.

Ieliku avīzē sludinājumu, ka tīru māju jumtus no sniega. Bet sniegs tikmēr no-

No kreisās: Jānis un Dace Garsili, Agris un Laura Vendeli, Ainis un Ieva Briči.

ma sāka iet uz Bībeles izpētes grupu. Man tad bija 23-24 gadi. Un es pat nezinu, kas tas bija par pamudinājumu, kāpēc arī es devos līdz. Un tad, kad es sāku pētīt Bībeli un sarunāties ar Dievu, tad es sapratu, kas ir tas lielais un īpašais, kā manā dzīvē bija trūcis, ka tas ir Jēzus. Tās bija attiecības ar Dievu. Man radās ļoti daudz jautājumu, mēs ar brāli ilgi sarunājāmies, un uz daudziem jautājumiem Dievs atbildēja tieši caur Aini. Tā pamazām veidojās mana ticība un palaušanās uz Dievu, un sapratne, ka es negribu nevienu dienu pavadīt bez Dieva.

zinājāmies, ka šis lēmums arī nozīmēs to, ka daļa no laika būs jāatņem ģimenei. Laura: Man šis ceļš bija pakāpenisks. Arī es sākumā vairāk iesaistījos jauniešu kalpošanā. Tajā laikā pie Dagnijas Lapas katru vasaru notika bērnu nometnes, un tur darbojās arī Ainis. Reiz mani uzaicināja uz Dagnijas nometni palīdzēt, un kopš tā laika sāku darboties arī kā bērnu skolotāja draudzē.

Tolaik tādu Piedzīvojumu meklētāju klubu Latvijā gandrīz nebija, bija laikam tikai viens Liepājā. Reiz vienā no bērnu skolotāju semināriem Dagnija Roderte stāstīja par Piedzīvojumu meklētājiem, kas viņi tādi ir un ko dara. Es klausījos,

kusa, tāpēc būtu brīnums, ja kāds zvanītu. Bet piezvanīja no vienas apsaimniekošanas kompānijas – viņiem vajagot tīrīt logus. Es teicu, ka neesmu to darījis, tas nav mans profils. Bet viņi bija uzstājīgi. Un es piekritu, ka pa dienu tīrīšu logus, bet vakaros darīšu dažādus citus darbus. Svarīgi bija tas, ka man nevajadzēja strādāt piektdienās un sestdienās. Jautājums par sabatu bija atrisinājies. Tad pagāja kāds laiks, un vēlāk mēs ar kolēģi izveidojām paši savu uzņēmumu.

Kas ir grūtākais, darbojoties ar pusaudžiem un bērniem?

Ainis: Katru reizi nodarbībās piedalās apmēram 17-18 bērni. Ņemot vērā to, ka ir ģimene un darbs, tad ne tikai man, bet arī pārējiem skolotājiem lielākais izaicinājums ir kvalitatīvi sagatavoties nodarbībām, visu izdomāt, izveidot pārskatāmu plānu un pie tā pieturēties. Protams, ir arī jāveic neplānotas korekcijas. Un jāreķinās ar to, ka bērni ir dažādi.

dojas dziļākas attiecības ar Dievu, kā bērns, kas nekad nav lūdzis, uzdrošinās lūgt un dara to sirsnīgi un patiesi. Redzēt, ka bērni ir ne tikai draugi viens otram, bet arī Dievs viņiem ir draugs. Šī pārmaiņa, kad to redz, sniedz prieku un gandarījumu.

Komanda Piedzīvojumu meklētāju klubā – tā arī ir brīnišķīga dāvana. Jo katrs atsevišķi var ļoti maz ko izdarīt, bet tas, cik brīnišķīgas ir skolotājas PM klubīnā, kas ir gatavas viena otru atbalstīt, tas arī man šķiet brīnišķīgi! Tas, kā Dievs dāvā idejas! Kad runājamies, sanākam kopā, tad liekas, ka domas saskaņojas, papildinās, pilnveidojas. Tā ir liela vērtība.

Vai nav tādi brīži, kad paliek pārāk grūti, un vai tādos brīžos negribas mest visu malā?

Laura: It pa laikam tā ir, kad, šķiet, paliek grūti. Bet tad vienmēr Dievs atkal dāvā kādu notikumu, kas dod jaunu spēku. Man tuvs ir teksts Jesajas grāmatā,

cās palīdzēt. Un tā, kopā darbojoties, es ieraudzīju Agri citādi- es redzēju, kā viņš nesavtīgi pūlas, ka uz viņu var paļauties. Kopā sastrādājoties un kalpojot, es viņu iepazinu, novērtēju un iemīlēju. Starp citu, Ainis vispirms apprecējās ar Ievu, tad Agra māsa apprecējās ar Ievas brāli Jāni. Un mums ar Agri jau būt kopā bija pavisam viegli...

Cik, jūsuprāt, kalpošana bērniem ir svarīga?

Ainis: Es domāju, ka Piedzīvojumu meklētāju klubs ir vēl svarīgāks nekā Ceļa meklētāju klubs. Jo vecums no 5 līdz 10 gadiem ir tas, kad bērnos var ielikt garīgo potenciālu, ietekmēt viņu pasaules uztveri, zināšanas. Tas ir mūsu pienākums rūpēties, lai bērniem būtu apstākļi, kur viņi varētu piedzīvot mīlestību. Lai tad, kad viņiem būs jāizvēlas savs dzīves ceļš, viņiem būtu pamats izvēlei.

Laura: Jāpiemin arī, kad sākām, tad uz klubu nāca tikai draudzes bērni. Tagad ar katru gadu arvien vairāk nāk bērni ne no draudzes. Vairāk nekā ceturtdaļa no visiem bērniem ir jau no ģimenēm ārpus draudzes, Un tas ir ceļš, kā arī vecāki ienāk baznīcā.

Es gribu sacīt, ka Piedzīvojumu meklētāju klubam ir četras puses. No vienas puses tie ir bērni, otrā pusē ir skolotāji. Bet tikpat svarīgi ir vecāki. Daudzas nozīmītes, kas bērniem ir nopelnītas, patiesībā ir tapušas, pateicoties vecākiem, kas dalās ar savu laiku un talantiem.

Kas ir tas, ko jūs gribētu nākotnē piedzīvot?

Ainis: Gribētu, lai klubs turpinātu augt un saskartos ar jauniem izaicinājumiem. Lai būtu jauni skolotāji. Savukārt bērni lai mācās paļauties ikdienas mazajās lietās uz Dievu. Izmēģināt, kāds Dievs ir. Mēģināt ikdienišķās rūpes un raizes nolikt Dieva priekšā un labā nozīmē izaicināt Dievu, turēt Viņu pie apsolītā vārda. Lai mums katram ir piedzīvojumi ar Dievu!

Laura: Kad bērni ir mazi, attiecības veidojas ļoti dabiski. Taču man gribētos, lai draudzība un atbalsts, un tas, ko viņi šobrīd ir ieguvuši, lai tas saglabātos arī tad, kad viņi būs pusaudži un jaunieši. Lai viņi justu, ka baznīcā viņiem ir draugi, ka viņi var viens uz otru paļauties. Bet visvairāk, ka viņi var paļauties uz Dievu. Lai viņu bērnu ticība augtu un padziļinātos, kļūstot pieaugušiem. Un tad vēlāk, kad viņi būs lieli, viņi varētu draudzē pašī kalpot.

Diemžēl Rīgā apkārtējā vide gan skolā, gan mājās ne vienmēr ir labvēlīga, ir arī daudz dažādas iespējas, un kad bērni atnāk uz klubu, tad jūt gan ietekmi no TV, gan no telefoniem, interneta. Mēs tad mēģinām šīs ne tik pozitīvās tendences mazināt.

Protams, svarīgi, lai skolotājiem būtu daudz laika lūgt gan par klubu, gan par pašiem.

Bet man šis darbs dod gandarījumu. Kad es redzu, ka Dievs caur mani ir kādu uzrunājis un es esmu varējis būt par instrumentu, lai cilvēks pieņemtu Jēzu, tas mani dara laimīgu. Jaunieši ir tā auditorija, kur šo pārmaiņu var redzēt un piedzīvot.

Laura: Tas ir lielākais prieks ir, kad var redzēt, kā bērni mainās, kā viņiem vei-

kur rakstīts, ka Dievs dos jaunu spēku, ka varēsim lidot kā ērgļi, kas nekad nepiekūst. Atmiņā ir palikusi viena bērnu nometne Zvejniekiemā, kur bija ļoti saspringta darbošanās. Toreiz likās, ka nometne paņem tik daudz spēka! Bet kad nometne beidzās, tad bija nevis spēka izsīkums, bet pretēji, Dievs bija devis vairāk spēka nekā iepriekš. Kad iestājas pagurums, tad es zinu, pie kā ir jāvērsas. Un Dievs dod spēku tikt ar visu galā.

Varu pateikt arī to, ka, pateicoties bērnu kalpošanai, es iepazinu savu vīru. Es zināju, ka Dacei ir brālis Agris. Bet nebiju viņu īpaši ievērojuši. Taču vienā no Dagnijas nometnēm Ainis, ar kuru man bija jāgatavo spēles bērniem, netika. Es zināju, ka Agris savā draudzē bija bieži vadījis dažādus pasākumus. Viņš atsau-

Vēsma Geide
Valmieras draudzē

Klusā sestdiena VALMIERĀ

No cilvēka skatījuma Lieldienu svētdiena ir vislielākais brīnums. Bet no Debesu skatījuma vislielākais brīnums ir sestdiena, kad mēs, raugoties klusumā, joprojām paliekam uzticīgi savam Glābējam.

Pirms tik daudz, daudz gadiem šī bija ļoti īpaša diena mūsu dārgajam Glābējam. Aiz muguras bija briesmīgā nakts Ģetzmanes dārzā, kad svaru kausā tika likts cilvēces liktenis, kad Viņu spieda pie zemes visas cilvēces grēku smagums, kad Viņa cilvēciskā daba būtu pilnīgi satriekta, ja debess eņģelis neatnāktu, lai palīdzētu Viņam iziet no šīs agonijas. Tajā naktī Viņš varēja pamest visu un atgriezties Debesīs pie Sava Tēva, bet Viņš palika šeit. Mīlestība uz tevi, mani, uz katru cilvēku lika izturēt šo briesmīgo pārbaudījumu un izdzert nāves kausu. Aiz muguras bija Golgatas krusts, ko pat daba nevarēja panest...

ir diena starp sliktām ziņām un labām ziņām. Starp tumsu un gaismu, starp ienaidu un mīlestību. Starp nāvi un dzī-

zivēloties divas daudz bērnu ģimenes. Un tā viena četru bērnu ģimene par saziņotajiem līdzekļiem saņēma trauku mazgājamo mašīnu, bet otra – desmit bērnu ģimene – veļas mazgājamo mašīnu.

Paldies visiem, kas ziedoja, paldies visiem, kas veidoja šo koncertu, ļaujot katram pārdomāt, kas būtu ar mani, ja Kristus mani nemīlētu, un tāpēc, – kā es varu neatdot Viņam savu sirdi, ja manis dēļ Viņš izdarīja visu, lai ar prieku sagaidītu trešo dienu. „Tāpēc, ka Viņš ir dzīvs, Viņš nāks vēlreiz, lai atbrīvotu Universu no ienaidnieka klātbūtnes,” ar pārliecību izskanēja mācītāja vārdi.

vību. Tā ir diena pa vidu. Tā ir klusā sestdiena.”

Mācekļi bija aizbēguši. Viņu cerības bija sagrautas. Viņi smagi pārdzīvoja notikumu. Viņi jutās tik vieni un pamesti...

„Cik daudzreiz arī mums pienāk tādas neveiksmju dienas,” sacīja Valdis, „kad, liekas, visi mūsu sapņi mirst. Mūs var pārsteigt finansiāla sagrāve, varam pazaudēt tuvu cilvēku, neveiksmes ģimenes dzīvē un citās jomās... Un tomēr tajā pašā laikā mēs mācāmies pašlaikties uz Viņu, kaut arī viņš ir tālu prom no mums, kaut arī viņš klusē. Mēs mācāmies dusēt kopā ar Viņu, mēs ceram uz trešo dienu. Ir labi, ja esam kopā ar Kungu sestdienā, mūsu sarūgtinājumos. No cilvēka skatījuma Lieldienu svētdiena ir vislielākais brīnums. Bet no Debesu skatījuma vislielākais brīnums ir sestdiena, kad mēs, raugoties klusumā, joprojām paliekam uzticīgi savam Glābējam.”

Plānojot šo koncertu, Valmieras septītajās dienas adventistu draudze ļoti vēlējās kādu īpaši iepriecināt un veidoja to kā labdarības koncertu, kopā ar pilnietas domes sociālās nodaļas vadītāju

„Un šovakar tev un man Viņš saka: ”Bet Es jūs atkal redzēšu, un jūs sirds priecāsies, un neviens jums neatņems jūsu prieku!”

Kā apliecinājums tam ar lielu aizrautību izskanēja pēdējā kvarteta dziesma: *Kaut arī debess, zeme zustu mums, Nemainīgs būs Dieva svētais solījums, Kas šai šaurā ceļā dots, mums uz mājām ceļojot:*

Jēzus Kristus līdz galam būs ar jums. Ilgi zālē neapklusā aplausi... Jo patiesi, Jēzus nāks drīz!

Sāpju ceļš bija noiets līdz galam. Viss piepildīts! Tā bija piektdiena. Un tad sekoja klusā sestdiena, kad pēc padarītā darba Jēzus mierīgi atdusējās.

Valmieras Kultūras namā šai klusajā sestdienā skanēja brīnišķīgas dziesmas visu iemīļotā vīru kvarteta un viņu draugu izpildījumā, ļaujot apmēram 500 koncerta apmeklētājiem izjust mazu daļu no visa to dienu pārdzīvotā, kā mācītājs Valdis Zilgalvis, uzrunājot klausītājus, sacīja: „Tā ir diena pa vidu pēc drausmīgiem pārdzīvojumiem... Tā

PARĀDS NAV BRĀLIS

Paklausoties reklāmas liekas, ka aizdevējiem ļoti rūp mūsu laime un labklājība. Patiesībā tas ir tikai bizness, interese nopelnīt aizdodot, nekas vairāk.

Dainis Rudzītis

Krietni vairāk ir reklāmu, kas aicina ņemt kredītus. Ja pirms kāda laika tās bija koši apdrukātas lapiņas, kas vientuļi stāvēja pasta nodaļu stendos, vai neuzkrītošas reklāmas novadu avīzēs, kas piedāvāja uzlabot dzīves kvalitāti dažās minūtēs, tad tagad mēs varam ikdienā dzirdēt radio un redzēt televīzijā, cik katram cilvēkam ir nepieciešami kredīti. Tās ir gan parastas reklāmas, gan īsi, aizraujoši un pārliecinoši stāsti. Paklausoties reklāmas liekas, ka aizdevējiem ļoti rūp mūsu laime un labklājība. Patiesībā tas ir tikai bizness, interese nopelnīt aizdodot, nekas vairāk. Jau agrāk bija dzirdēts, ka amerikāņi visu pērk uz parāda. Mūsu pašvaldības aizņem, lai varētu pienācīgi organizēt savas teritorijas dzīvi. Valstis aizņem miljonus, miljardus, dažas pat ļoti daudzus miljardus. Aizņemties šodien ir kļuvis tik ierasti, tāda kā neatņemama dzīves daļa. Bet galvenais jautājums visā šajā būšanā ir - kā mums katram organizēt savu mājāsaimniecību, savas ģimenes finanses? Vai rēķināties ar kredītiem vai nē?

Bībelē par parādiem

Desmit baušļos nav teikts par parādiem, un varētu domāt, ka tā ir gaumes lieta, kur katrs var brīvi izpausties. Bībelē ir vairāki teksti, kas runā par parādu tēmu, tie palīdz mums noorientēties un pieņemt lēmumus, kas neradīs šķēršļus mūsu nospraustajam mērķim, proti, būt kopā ar Radītāju šīs dzīves gaitās un mūžībā.

Salamans savulaik, Dieva iedvesmots, rakstīja: "...kas aizņem, kļūst par aizdevēja kalpu." (Sal.pam. 22:7) Diez vai mūsdienās kā kalps jūtas tas, kurš paraksta aizņemšanās līgumu ar banku vai kādu citu kredītiestādi. Salamanam tomēr ir taisnība, aizņēmējs kļūst ne tikai par aizdevēja kalpu, bet bieži vien arī par sava darba devēja kalpu. Kāda uzņēmuma direktors reiz stāstīja, ka ir acīmredzama atšķirība starp tiem darbiniekiem, kuriem ir neatmaksāti aizdevumi, un tiem, kuriem tādu nav. Pirmajiem varot kraut darbus tik, cik vien vajag, savukārt otrie jūtas daudz brīvāki paust savu viedokli un rīkoties saskaņā ar savu sirdsapziņu.

Apustulis Pāvils vēstulē Romiešiem raksta: „Nepalieciet nevienam neko parādā, kā vienīgi, ka jūs cits citu mīlat.” (Rm 13:8)

Varbūt kādam viņa kristīgajā dzīves gājumā ienāca prātā doma, ka, sakarā ar Kristus drīzo otro atnākšanu, kādu

parādu arī nevajadzēs atdot? Tad, spriežot pēc Psalmos rakstītā, tā nebija laba doma: “Bezdievīgais ņem uz parāda un neatdod, bet taisnais ir žēlsirdīgs un devīgs.” (Ps 37:20)

Svētības un lāsti

Katram, kas ir lasījis Mozus bauslību, noteikti ir palikusi atmiņā nodaļa par svētībām un lāstiem. Tā ir 5.Mozus grāmatas 28. nodaļa. Nodaļas pirmajā daļā ir apsolītas svētības kā likumsakarīgs iznākums tiem, kas ir uzticīgi savam Radītājam. To starpā ir arī šī: “Un Tas Kungs tev atvērs Savu labumu krātuvi, debesis, lai dotu savā laikā lietu tavai zemei un svētītu visu tavu roku darbu, un tu aizdosi daudzām tautām, bet pats neaizņemies.” (12. pants) Praviētis saka, ka Dievs svētīs manu darbu (tātad jāstrādā), nebūs nepieciešamības aizņemties un, vēl vairāk, es varēšu aizdot citiem. Vismaz trīs reizes ir garāks saraksts ar negatīvajām sekām, kas ir rezultāts nepaklausībai Dieva baušļiem. Arī šī: “Svešinieks, kas mīt tavā vidū, celsies pār tevi augstāk un augstāk, bet tu grimsi zemāk un zemāk. Viņš tev aizdos, bet tu viņam neaizdosi, viņš būs galva, bet tu būsi aste.” (43.-44. pants) Vērīgs lasītājs būs noteikti pamanījis, ka pasaulē taisnie ne vienmēr tiek atalgoti un nelieši ne vienmēr saņem pelnīto sodu. Nav vienkārša izskaidrojuma šai parādībai.

Kāpēc parāds?

Tātad Mozus raksta, ka galvenais iemesls dzīvei uz parāda ir nepaklausība Dievam. Lūk, daži novērojumi, kā tas izpaužas:

Zināšanu trūkums. Kā rīkoties ar naudu pēc Dieva prāta?

Plānošanas un disciplīnas trūkums. Var tērēt naudu impulsīvi, jo nav rakstiska plāna vai budžeta, lai nodrošinātu, ka tēriņi nepārsniedz ieņēmumus.

Izdabāšana. Var tērēt, mēģinot apmierināt savas vēlmes. Liela atšķirība ir starp vēlmēm un vajadzībām. Vienā kāpņu telpā dzīvo divas pensionāres ar vienādu dzīvojamo platību, ar līdzīgu pensiju un daudz citiem līdzīgiem apstākļiem. Vienai nauda beidzas pirmajā nedēļā, tad jāprasa palīdzība un jāaizņemas. Otrai pietiek līdz nākošai pensijai un pat spēj nedaudz uzkrāt. Kur ir atšķirība? Pirmā no viņām ļauj vaļu savām vēlmēm.

tu parāds. Izmanto pildspalvu un papīru vai datoru.

Ievies katram parādam atmaksas plānu. Sazinies regulāri ar saviem aizdevējiem. Mēģini vispirms atmaksāt mazākos parāds vai tos, kuriem ir visaugstākā procentu likme. Kad pirmais parāds atmaksāts, pievieno tā maksājuma naudas summu kārtējam maksājumam, kas ir otrais, kuru tu gribēji atmaksāt. Tad kad otrais ir atmaksāts, pieliec abu maksājumu summu nākamajam parādam, un tā uz priekšu, līdz visi parādi ir atmaksāti. Apsver papildus ienākumu gūšanas iespējas. Ja atalgojums nav pietiekams tavām vajadzībām, tad, lai neieklātu parādos, vajag papildus ienākumus vai samazināt vajadzības.

Samazini tēriņus. Dažreiz ir jāsamazina nevajadzīgie tēriņi. Apņemies dzīvot savu ienākumu robežās. 1Tim 6:6-10.

Atliec nedaudz no katras algas. Neva-

ļaujieties.” (Lk 6:35) Starp daudziem šķietami smagiem Jēzus uzdevumiem ir arī šis – aizdot, negaidot, ka tev atdos atpakaļ. Ja tev ir iespēja, tad palīdzi tam, kam ir grūti. Jēzus teica arī šos vārdus: “Dod tam, kas tevi lūdz, un neatsakies, ja kas no tevis grib aizņemties.” (Mt 5:42) Vai dot tam, kurš, iespējams, neizlietos iedotos līdzekļus prātīgi, piemēram, nopirks 10 kg saldumu vai nodzers? Man kāds draugs uz šo reiz teica, ka labāk ir kļūdīties uz žēlastības pusi. Protams, mēs esam aicināti rīkoties prātīgi, domāt, ko darām, un tāpēc ne katrs tāds lūgums noteikti ir jāapmierina.

Kā ar galvošanu?

“Mans dēls, ja tu par savu tuvāko galvo un ja tu savu roku galvojumam par svešinieku esi devis, tad tu esi ar savas mutes sacīto saistīts, un tava paša mutes vārdi tevi tur savā gūstā.” (Sal.pam.6:1-2)

Kāda uzņēmuma direktors reiz stāstīja, ka ir acīmredzama atšķirība starp tiem darbiniekiem, kuriem ir neatmaksāti aizdevumi, un tiem, kuriem tādu nav..

Apstākļi. Neparedzētas dzīves situācijas – slimības, darba zaudējums u.c. Pārtrūkstot ienākumu avotam, turpina nākt rēķini, kuri ir jāapmaksā, tā ir ļoti neapskauzama situācija.

Kā izkļūt no parādiem?

Likumsakarīgs turpinājums šīm pārdomām būtu idejas, kā tikt galā ar esošiem parādiem. Šīs atziņas būs aizgūtas no 2008. gada novembrī publicētā Ed Reida raksta žurnālā “Signs” un *Crown Financial Ministries* materiāliem. Kā izkļūt no parādiem?

Runā par to ar Dievu. Fil 4:6. Lūgšanā savas īpašuma tiesības pārceļ uz Dievu. Lūdz piedošanu par kļūdām un lai Dievs palīdz būt par uzticīgu pārvaldnieku.

Nekrāj jaunus parāds. Sal.pam. 22:3. Ja parāda atmaksa iet uz beigām, tad tas nenozīmē, ka jāņem vēl. Dzīvo ar skaidru naudu nevis ar kredītkarti.

Sastādi savu parādu un īpašumu sarakstu. Pārdomā, vai vajadzētu kaut ko pārdot, lai samazinātu parāds.

Izmanto rakstisku plānu, lai kontrolētu savus tēriņus. Pārzini savas ģimenes finansiālo stāvokli. Pieraksti tēriņus, lai pārliecinātos, ka tēriņi nepārsniedz ienākumus, un lai atklātu „papildus naudu”, kuru varētu izmantot, lai ātrāk atmaksā-

jadzēs kredītkartes spiedošā vajadzībā. Naudas atlikšanai jābūt tikpat regulārai kā tērēšanai. Vai zini savu (savas ģimenes) ikmēneša minimālo nepieciešamo summu? Uzkrājums varētu būt 3-6 minimumi. Tad var iekrāt lielākiem pirkumiem.

Vai aizdot?

Reiz bankas tuvumā kāds vīrs no lielā maisa tirgoja saulespuķu sēkliņas. Pie viņa piegāja puisis un prasīja: “Labais cilvēk, aizdod man divdesmit centus.” Uz ko vīrs atbildēja: “Nevaru, jo man ar banku noslēgta vienošanās, ka tā nenodarbosies ar saulespuķu sēkliņu tirdzniecību un es savukārt nevienam neaizdošu naudu.”

Jēzus, stāstot līdzības, dažreiz izmantoja aizdevēja un parādnieka tēmu (Mt 18:23-35; Lk 7:41-42; Lk 16:1-8). Caur šiem stāstiem Viņš atklāja dziļas garīgas mācības. Stāstos manāma tēma par parādu atlaišanu. Ja nu tā ir gadījies, ka esi kādam aizdevis, un nekas no atgriešanas nesanāk, varbūt ir vērts parādu atlaist? Un ko tu, mīļo lasītāj, domā par šiem Jēzus vārdiem: “Bet mīliet savus ienaidniekus un dariet labu, un aizdodiet, atmaksu negaidīdami, un tad jūsu alga būs liela un jūs būsiet Visaugstākā bērni; jo Viņš ir laipnīgs pret nepateicīgajiem un

Reiz šī raksta autoram sanāca būt par galvotāju. Un sajūtas ir tieši tādas, kā rakstīja Salamans. Jutos saistīts, kamēr dažu mēnešu laikā draugs neatgrieza 600 eiro aizdevējam. Kādā aptaujā noskaidrots, ka ASV 75% gadījumos parādu atmaksā galvotājs. Man būtu noticis tieši tāpat, ja būtu galvojis kādā citā reizē, kad cits draugs vēlējās nopirkt māju, ik mēnesi nenopelnot nepieciešamo summu, lai maksātu parādsaistības un uzturētu ģimeni. Starp citu, mūsu attiecības pēc šī gadījuma nepasliktinājās. Vai tu kā galvotājs esi gatavs atmaksāt aizdevumu? Ja atbilde ir pozitīva, tad it kā nav šķēršļu, lai galvotu.

Nobeigumam

Nevaru nepiekrīst reiz apkopotiem trīs mītiem, kuri ļoti izplatīti un kuri ir daudzu kredītu reklāmu pamatā, kuru dēļ daudzi krīt parādos un kuru dēļ kādi ir arī nelaimīgi:

1. Mantas dara cilvēku laimīgu.
 2. Bez parādiem neiztikt.
 3. Nedaudz vairāk naudas atrisinātu visas manas problēmas.
- Neļauj šiem mītiem arī tevi, mīļo lasītāj, maldināt un zini, ka katrs finansiāls lēmums ir arī garīgs lēmums. Ekonomiskā brīvība – vērtē to!

TEĀTRIS – EVANĢELIZĀCIJAS VEIDS?

Inga Priede
projektu režisore

„Kad atgriezāties, atkal bija laiks dienas labākajai daļai – vakara sanāksmei ar teātra izrādi par ķēniņieni Esteri,” lasāms manos atmiņu pierakstos no 2009. gadā piedzīvotās pasaules Ceļa meklētāju nometnes ASV. Izteikums, ka pusstundu garā ikvakara izrāde bija viena no gaidītākajām daļām nometnē, bija dzirdams bieži – gan no pusaudžiem, gan pieaugušajiem. Tā atstāja neizdzēšamu iespaidu, jo līdzās atziņām savilņoja emocijas caur dziesmām, humoru, aizkustinošiem dialogiem. Līdzīgu jušana Esteres pārbaudījumiem radīja sirdī ciešu apņemšanos drosmīgi pastāvēt par ticību grūtos laikos.

Šī stāsta un piedzīvojuma pacelti, līdzās citām idejām ar latviešu komandu sākām pārspriest arī domas par teātra izrādi mūsu – Latvijas Ceļa meklētāju – nometnē. Nākamā gada vasarā sapnis bija piepildīts – 15 jauniešu sastāvā ar pašu rakstītu scenāriju bija tapusi izrā-

de „Kristus karavīri”, kur tērpi bija vien baltas drēbes un pēdējās ainas tika iestudētas vēl nometnē. Taču atsauksmes bija sajūsmas pilnas, un jauniešu dziesmas, humors un atziņas uz skatuves iedvesmoja pusaudžus.

Tā nu pēc 2 gadiem tapa nākamais stāsts – par Esteri, pēc ASV materiāliem. Nu jau bija krāšņi tērpi, 20 cilvēku komanda, un pēc nometnes stāsts tika uzvests vēl 2 reizes – Rīgā un Dobelē. Pēc vairāk nekā gada saņēmu interesantu ziņu, ka jaundzimusi meitenīte Dobelē tikusi pie Esteres vārda, jo mammai ļoti patikusi izrāde.

2014. gada vasarā bija laiks sākt domāt par jaunu izrādi. Ticot, ka teātra izrāde ir veids, kā aizsniegt pat ar visnopietnākajām vēstīm cilvēkus, kas nekad nenāktu uz baznīcu vai garīgās mūzikas koncertu, radās vēlme pēc stāsta, kas būtu paredzēts tieši evaņģelizācijai. Idejas, sapņi un ilgas auga plašumā, un, plānojot projektu, kas būtu vērienīgāks par iepriekšējiem, komandā pieņemām lēmumu, ka pirms tam ir jāveic kāds nopietns pētījums – kā tad īsti ir ar teātri

kā evaņģelizācijas metodi? Visvairāk, lai saprastu paši, vai rīkojamies pareizi, kā arī lai varētu atbildēt tiem, kas mums prasa, sākām pētīt šo jautājumu.

E. Vaitas citāti

Mūsu pētījumi sastāvēja no 2 daļām – 1) meklējām, kas par to ir teikts Elenas Vaitas darbos, un 2) aptaujājām dažādus cilvēkus, lūdzot izteikt savu viedokli par to. Šo meklējumu laikā mūsu pašu pārlicība šūpojās te vienā, te otrā virzienā, un vienmēr to visu caurvija lūgšanas – prasot pēc atbildes un vadības, jo jutām, ka paši nesaprotam.

Grāmatās „Vēstis jaunatnei”, „Adventistu māja” u.c. atrodami norādījumi kristiešiem neapmeklēt teātra izrādes. Pēc konteksta ir saprotams, ka runa ir par pasaules teātra izrādēm, kas īpaši E. Vaitas laikos bijusi viena no galvenajām izklaides un izvirtības vietām. Mūsdienās to droši vien varētu pielīdzināt TV, kino un teātrim, protams, ņemot vērā saturu, jo TV var skatīties arī *HopeChannel*, bet puskailem ķermeņiem var veltīt savu uzmanību, arī vienkārši ejot pa ielu

Rīgas centrā. Uzdevums katram pašam attiecībā ar Dievu saprast, kur viņš iet, kur neiet, ko skatās un ko domā. Šie citāti neattiecas uz teātri kā evaņģelizācijas metodi.

Daudz vairāk jautājumu izraisa tādi citāti kā, piemēram, grāmatā „Evaņģelizācija” (107., 108.): „Neskubiniet ļaudis, savus pienākumus uzņemoties, domāt, ka šī svētā un svinīgā vēsts jāsludina teatrālā veidā. Mūsu darbā nav jāievieš ne mazākais nieks no teatrālisma. (...) Jau pašā darba sākumā man tika dots norādījums, ka viss teatrālais, ko varētu mēģināt saistīt ar mūsu laika patiesības vēsts sludināšanu, ir jāizslēdz un nav jāatbalsta.”

Līdzīgs piemērs no „Evaņģelizācijas” (396.): „Cik tālu tas attiecas uz ārējo izrādīšanos, tad mums kā piemērs ir pasaulē veiktais Kristus darbs. No teatrālības un pārspīlējumiem mums jāturas tieši tikpat tālu, kā to darīja Kristus.”

Šāda veida citāti veido otro lielo grupu, kur Elenas Vaitas vārdos parādās ar teātri saistīti jēdzieni. Tie ir par teatrālismu – samākslotību, pārspīlējumiem. Ne par teātri kā evaņģelizācijas metodi. Protams, tas varētu būt arī interpretācijas jautājums, tādēļ svarīga bija pētījuma otrā daļa – jautājumi visdažādākajiem cilvēkiem par viņu uzskatiem saistībā ar teātri.

Cilvēku teiktais

Viedokļi tika jautāti gan jauniešiem, gan sirmgalvjiem, gan cilvēkiem ar konservatīviem uzskatiem, gan pretēji, gan cilvēkiem, kas nekad nav bijuši saistīti ar ko tādu, gan tādiem, kas ir (piemēram, darbā ar bērniem), gan sludinātājiem, gan ierindas locekļiem. Jautājumam klāt tika pievienoti arī augstākminētie un citi Praviešu Gara citāti. Atbilžu apkopojums galā mums deva zaļo gaismu jaunajam teātra projektam. Lūk, daži no secinājumiem:

1. Aptaujātie Bībeles skolotāji, kas darbojas ar bērniem, visi atzina, ka nevar iedomāties darbu ar bērniem bez jebkādiem teātra elementiem – sākot ar vienkāršām lomu spēlēm līdz svētku ludziņām. Lūdzot to komentēt vecāka gadu gājuma konservatīvākajiem adventistiem, saņēmām, piemēram, šādas atbildes: „Teātrim kategoriski nē, varbūt vienīgi darbā ar bērniem!” Bet, ja kaut kas ir slikts pats par sevi, vai mēs to iesakām bērniem? Proti - narkotikām nē, varbūt vienīgi bērniem? Smagajai rokmūzikai nē, varbūt vienīgi bērniem? Vai tad bērni nebūtu pirmie, kas jāsargā?

Ja teātrī pašā par sevi ir kāds grūti pamanāms ļaunums, tad sāksim ar bērnu sargāšanu no tā! Pieaugušie jau drīzāk pratīs izfiltrēt.

2. E. Vaita ir par evaņģelizāciju ar jebkurām atļautām metodēm, kas dod iespēju klausītājiem labāk uztvert patiesību visā tās nopietnībā. Šī iemesla dēļ evaņģelizācijā tiek izmantota pat televīzija, kas ir vistiešākais teātra kanāls mājās. Daži norāda, ka teātris ir melošana. Tad mums jāizslēdz no metodēm arī visas kristīgās filmas un video liecības, jo neviens jau nefilmē brīdī, kad viss pa īstam notiek (ja tiek rādīts reāls notikums, nemaz nerunājot par kristīgām mākslas filmām), filmējot tas tiek atkārtots, ir lozmas un scenārijs, kas ir jāattēlo.

3. Teātris vienkārši ir visu mākslu apkopojums – mūzika, runa, kustība, vizuālā māksla. Kāpēc Dievs vispār kādam ir liecis sirdī mākslu? Tas, ka sātans to visos laikos ir izmantojis savā labā, nenozīmē, ka māksla pati par sevi būtu slikta. Kad mākslinieks glezno, piemēram, para-dīzi, viņš arī „melo” – viņš jau nezina, kā tas precīzi izskatās. Taču kādam šī glezna var aizkustināt sirdi un nozīmīgi stiprināt viņu ceļā uz šo ilgoto vietu. Jo māksla pieskaras dvēselei, nevis racionāli apsvērumi. Tāpat kā personīgās attiecības ar Dievu ir būtiskākas par visām iespējamām racionālām pravietojumu zināšanām. Protams, ka „stāv rakstīts” ir tas, uz ko paļauties, nevis emocijas. Taču pozitīvas emocijas dzīves cīņās nogurušos var tikai stiprināt. Jā, mums nav jābūt no tām atkarīgiem. Taču ļausim tām sevi stiprināt! Cilvēkiem, kam īpaši izteikta ir vizuālā uztvere, teātris var būt visuzskatāmākā svētruna, ko nekad dzīvē neaizmirst. Paliek šis viens būtiskais elements – ielikt saturu, ko ir vērts neaizmirst.

Izrāde par Saulu-Pāvilu

No 2013. gada rudens līdz pat šim brīdim vairāk nekā 30 cilvēku komanda ir ieguldījusi nopietnu darbu, sagatavojot teātra izrādi „Mūsu ēras sākumā”, kas balstās Saula – Pāvila stāstā, centrējoties uz vēsti, ka Jēzus ir augšāmcelies un Viņš tik nozīmīgi iespaido cilvēka dzīvi, ka nekas vairs nav svarīgāks par šo patiesību, pat ja jāpanes vajāšanas un citi pārbaudījumi, nesot šo priekpilno ziņu tālāk. Īsāk sakot, tik nopietna satura izrādi nekad iepriekš neesam veidojuši.

Izrādes mērķauditorija vairs nav bērni, bet no pusaudžiem līdz sirmām galvām, lai gan arī bērni, īpaši tad, ja ir tikko par to mācījušies, seko līdzī ar interesi. Izrā-

de, pirmkārt, paredzēta cilvēkiem, kam ir interese par Bībeli, ieskaitot dažādu konfesiju kristiešus un nekristiešus. Lai gan reizēm tieši Bībelē neieinteresētie ir vērsušies pie mums ar pozitīvām atsauksmēm un apliecinājuši radušos interesi.

Izrādi veido 2 daļas. Pirmā ir vairāk sižetiska, tā iepazīstina ar Saulu, ar mācekļiem, notikumiem pēc Vasarsvētkiem, reliģisko vadītāju pūliņiem apturēt Dieva darbu. Taču pats galvenais saturs ietverts otrajā daļā, kur uz skatuves kā sava veida teicējs pievienojas arī „21. gs. Jānis”, katras ainas sākumā uzdodams kādu lielu jautājumu, kas ainā tālāk tiek risināts. Jautājumi, uz kuriem Jānis kopā ar skatītājiem meklē atbildes, ir šādi. Vai visi ceļi ved pie Dieva? Kas ir kristietības lielākā problēma? Kāpēc Dievs pieļauj ļaunumu? Kas šajā visā ir galvenais (ar atbildi – Jēzus)?

Izrādes noslēgumā ir saruna par Jēzu starp galvenajiem varoņiem un visu aktieru kopdziesma „Vien Kristū man ir cerība”. Pēc izrādes skatītāji tiek aicināti iegādāties Bībeli vai Lielo cīņu (kur uz skatuves risinātais stāsts turpinās). Par to, kas atrodams šajās grāmatās, paskaidrots bukletos, ko katrs apmeklētājs saņem jau pie ieejas. Tur ir arī papildu komentāri par izrādi un Bībeli kā uzticamu vēstures avotu. Kad cilvēks, iziejot no zāles, uzreiz dodas pie grāmatu galdiņa, lai iegādātos kādu no šīm abām pamatīgajām grāmatām, esam saņēmuši labāko iespējamo algu par ieguldīto darbu – un daži šādi cilvēki vienmēr ir.

Pēdējās 2 teātra izrādēs (Madonā un Talsos) esam uzņēmuši vidēji 100 skatītāju. Taču galvenais, ka no svešiem cilvēkiem, kas ir atnākuši uz izrādi, dzirdam teikumus, tādu kā „Tas ir jāredz visiem!” „Jums ir jābūt uzbāzīgākiem ar reklāmu!” „Es negaidīju ko šādu!” „Kas ir visas tās parastās teātra izrādes, kuras es apmeklēju, pret šo „Jēzus dēļ” stāstu!?” Esam saņēmuši gan norādes, kā padarīt izrādi profesionālāku, gan izbrīnu, ka neviens no mums nav profesionālis. Viens no zelta citātiem no cilvēka, kas, atnākot uz Rīgas izrādi, pirmoreiz bija spēris kāju baznīcā, bija šāds: „Par kādiem lieliem jautājumiem viņi runā? Man jāiegādājas Bībele.”

Turpmāk plānotas vēl 3 izrādes – 19. aprīlī Rūjienā, 26. aprīlī Tukumā un 31. maijā Rīgā, Baznīcas ielā 12a. Vairāk par izrādi var uzzināt blogā *musuerasakuma.tk*.

Esam atvērti diskusijām, jautājumiem un ieteikumiem, un ceram, ka šis raksts ir devis ieskatu tajā, ko un kāpēc darām.

Laikā, kad Latvijā liela daļa kristiešu svinēja Kristus augšāmcelšanās svētkus, vairāk nekā 100 cilvēku bija sapulcējušies Jelgavā, lai piedalītos pavasara Jauniešu Konferencē „Tava mazā grupa”. Šī bija starptautiska konference, jo uz to bija ieradušies viesi arī no kaimiņvalstīm, kā arī šīs konferences runātāji – brālis un māsa Derils un Berenisa Čengi no Austrālijas. Derils un Berenisa kā savu profesiju ir izvēlējušies medicīnu. Viņu sirdis deg par dvēseļu mantošanu Kristum. Viņi abi jau kopš bērnības ir Geitvejas ad-

Noorganizēt nelielas grupu tikšanās draudzēs varētu šķist vienkārši, bet vai tās var tikt izmantotas evaņģelizācijai? Derils līdzdalīja, ka evaņģelizācijas mazajā grupā (8-10 cilvēku) ir 50% adventistu draudzes locekļi un 50 % cilvēku, kuri nav iepazinuši Dievu (viņi tiek saukti par „meklētājiem”). Evaņģelizācijas mazās grupas iknedēļas tikšanās sākas ar kopīgu maltīti, kuras laikā caur vienkāršām sarunām un jautājumiem iespējams iepazīt „meklētājus” un sadraudzēties ar viņiem, turpinājumā ir kopīga dziedāšana, apmēram 30 minūtes gara

vot, ja draudzes kalpošanā tiek apvienota publiskā evaņģelizācija ar personisko evaņģelizāciju un mazo grupu kalpošanu. Geitvejas draudze ir izstrādājusi dažādus materiālus, kurus mazo grupu vadītāji var izmantot mācekļības programmās, kas ir kā turpinājums mazajām grupām. Latviešu valodā šobrīd ir iztulkoti divi mācekļības materiāli – FAST Izdziņošanas komplekts un FAST Pamatapmācības komplekts. Visus interesus lūdzu griezties pie Latvijas Adventistu jauniešu nodaļas vai arī apmeklēt mājaslapu www.fast.st, kur šie un citi

Manuprāt, Dievs mazajās grupās ir ielicis īpašu vērtību, tāpēc ka tās atspoguļo Viņa būtību. Universa valdnieks pats ir ģimene – Trīsvienība – Tēvs, Dēls un Svētais Gars.

ventistu draudzē, kas atrodas Melburnā, Austrālijā. Šī draudze ir plaši zināma ar spēcīgi attīstītu mazo grupu kalpošanu un labi izstrādātiem materiāliem mazajām grupām. Par to visu viņi dalījās arī ar mums.

Ticu, ka katrs konferences dalībnieks ieraudzīja mazo grupu vērtību vēl dziļāk, un tā kļuva arvien saistošāka. Manuprāt, Dievs mazajās grupās ir ielicis īpašu vērtību, tāpēc ka tās atspoguļo Viņa būtību. Universa valdnieks pats ir ģimene – Trīsvienība – Tēvs, Dēls un Svētais Gars. Radot mūs savā līdzībā, Viņš arī mūsos ir ielicis ilgas būt attiecībās ar apkārtējiem cilvēkiem. Mazās grupas ir vieta, kur šīs attiecības var veidoties visefektīvāk, jo katram ir iespēja saņemt personīgu uzmanību, pieeju, atbalstu un nepieciešamo palīdzību ceļā pie Kristus. Arī Jēzus darbojās mazajās grupās.

Bībeles izpēte ar viegli uztveramu ilustrāciju un tikšanās noslēgumā ir liecību un lūgšanu laiks. Izklaušas pavisam vienkārša tikšanās uzbūve, bet tieši šajā vienkāršībā Dievs darbojas un uzrunā cilvēku sirdis.

Mazās grupas ir vieta, kur cilvēki sāk iepazīt Dievu, pēc tam viņiem ir nepieciešams iet tālāk – sākt mācīties Bībeles stundas, tikt kristītiem. Un kas pēc tam? Geitvejas draudzē katram jaunajam draudzes loceklim tiek nozīmēti septiņi cilvēki no draudzes, kas rūpējas par viņu. Derils runāja arī par padomdevēju un mentoru lielo ietekmi jaunkristītā izaugsmes procesā.

Mazās grupas nav viss, kas mums nepieciešams, lai veiktu veiksmīgu evaņģelizāciju. Mazās grupas ir tikai sākums un pirmie soļi ceļā uz to. Patiesu evaņģelizācijas eksploziju mēs varam piedzi-

materiāli ir pieejami angļu valodā.

Lai gan šī pavasara konferencē tika iekļauti ļoti praktiski padomi, ieteikumi un koncepti, tomēr pašos pamatos tā bija par mūsu katra personīgajām attiecībām ar Dievu. Derils un Berenisa līdzdalīja savus personīgos piedzīvojumus, ejot kopā ar Dievu. Derils stāstīja, kā Dievs viņam atkārtoti ir atgādinājis, cik izšķiroši svarīgi ir VISPIRMS būt uzticīgam mazās lietās, lai pēc tam būtu uzticīgs arī pār daudzumu. Berenisa mūs aicināja pārdomāt, kas mēs esam VISPIRMS – kristieši vai savas jomas profesionāļi? Viņa savā zobārstes karjerā ir saskārusies ar dažādiem izaicinājumiem, kuros viņa vēlējas palikt uzticīga kristietei un tajā pašā laikā sasniegt izcilību savā karjerā, un Dievs svētīja viņas centienus. Konferencē redzētais man atklāja, cik ļoti mēs visi ilgojamies pēc mazajām

grupām. Dalībnieki dedzīgi klausījās paneļdiskusijā sniegtajās atbildēs uz viņiem interesējošajiem jautājumiem. Mazā grupa ir vēl viena vieta, kurā varam uzdot savus jautājumus un kopīgi Dieva vadībā saņemt atbildes. Konferencē vēl bez katras dienas mazajām grupām, kurās mums bija jāizstrādā

dažādi plāni un uzdevumi, konferences dalībnieki izmantoja katru brīdi, lai pārunātos ar kādu, dalītos ar kādu, stiprinātu un iedrošinātu viens otru ticībā. Tā ir mazās grupas būtība. Tā ir vieta, kur saņemēji kļūst par devējiem. Lai mums katram izdodas piedzīvot to īpaši dārgo vērtību, kādu Dievs ir pie-

šķīris mazajām grupām un mazo grupu kalpošanai! Katram sava mazā grupa!
*Varbūt tieši Tu, varbūt tieši tagad
Vari kādam pretī iet,
Pasniegt roku un klusi noliekties,
Blakus būt un līdzi just.
Jo kopā būt – ir atelpa.*

Līva Priediņa

Vispasaules jauniešu diena LATVIJAS ADVENTISTU DRAUDZĒS

21. marts bija adventistu jauniešu diena ar savu nosaukumu „Dzīva svētruna”. Manuprāt, ļoti laba tēma, jo nav grūti noklausīties svētrunu, grūtāk ir sagatavot un novadīt, bet pašiem būt kā svētrunai ir īsts izaicinājums. Šoreiz būs iespēja ielūkoties, kā šī diena noritēja Cēsīs un Ventspilī.

Cēsu jaunieši vadīja dievkalpojumu. Jaunieši stāstīja bērnu stāstiņus, dziedāja dziesmas un lasīja jauniešu lūgšanu nedēļas lasījumu. Bet īstā jauniešu darbosšanās notika pēc dievkalpojuma. Uz baznīcu bija uzaicināti bērni no maznodrošinātajām ģimenēm uz ADRA pasākumu. Tur mēs dziedājām dziesmas ar kustībām, tādejādi iesaistot publiku. Savukārt pēc pirmās pasākuma daļas vadītājam radošās stacijas kā origami, pērlītes un saliedētības spēli. Pēc tam tika uzdāvinātas ADRA's pakas. Šī bija lieliska iespēja iepriecināt bērnus, pavadīt jauki laiku kopā ar viņiem un liecināt par mūsu Radītāju. Taču ar to vēl nebeidzās diena. Mēs pavadījām laiku, lasot un pārrunājot lūgšanu lasījumu. Pēc garīgā stiprinājuma trūka vēl fiziskais, tādēļ mums notika aizraujoša picu cepšana.

Šī bija vērtīga diena, kurā guvām lielu prieku gan kalpošanā citiem, gan sadraudzībā ar līdzcilvēkiem un mūsu Debesu Tēvu. Gribu novēlēt, lai ne tikai vienu reizi gadā kāda mūsu diena būtu kā dzīva svētruna, bet gan katra – patiesa, spēcinoša un Dieva vadīta.

Ieva Birziņa

Un Ventspilī

21. marts mums, Ventspils adventistu jauniešiem, bija īpaša diena. Mēs izlēmām apciemot Ārlavas pansijas iemītniekus. Un šī diena mums ir dziļi iespiedusies sirdīs. Mēs tur redzējām un satikām jaukus, mīlus cilvēkus. Ārlavas pansijas iemītnieki bija priecīgi par mūsu apciemojumu un atvadoties teica, ka gaidīs vēlreiz ciemos. Aprunājoties ar katru, bija iespēja uzzināt, kā viņi jūtas. Mūs pārņēma skumjas, jo satikām arī nelaimīgus, slimus cilvēkus, kuri alka pēc ģimenes, mājām un mīlestības. Mēs sapratām, cik svarīga ir ģimene un cik svarīgi ir būt līdzās ģimenei! Un arī veciem cilvēkiem ir jāatrodas ģimenē, nekur citur.

Es vēlos uzrunāt visus, kam vecāki ir slimi vai jau sirmā vecumā, nenovērsieties no viņiem, jo vecāki bija mums līdzas vienmēr, arī tad, kad slimojām! Dievs mums ir devis vecākus, tāpēc godāsim viņus un neatstāsim!

Ventspils jaunieši apņēmušies biežāk apciemot vecos ļaudis un dāvēt viņiem prieku. Mēs vēlamies, lai viņi justos mīlēti un vajadzīgi! Tāpat kā mēs katrs vēlamies justies! “Tā nu paliek ticība, cerība, mīlestība, šās trīs; bet lielākā no tām ir mīlestība.” 1Kor.13:13

Ventspils adventistu jauniešu vadītāja
Kitija Birziņa

Trešais veselības princips SAULES GAISMA

KRŪ: Brālīt, ko tu te dari, uz terases izgūlies, pēdas pret debesīm izstiepis?

KRŪ: Sildu saulītē savas nosalušās pēdiņas un domāju – cik gan labi, ka DIEVAM ienāca prātā radīt sauli! Tā apnikušas tās trakoti slapjās un vējotās dienas! Esmu noilgojies pēc saules siltuma un gaismas! Manis pēc vasara varētu būt mūžīgi.

KRŪ: Tad tev jāpārceļas uz Sahāras tuksnesi Āfrikā. Tā ir vissaulainākā vieta pasaulē. Saule tur spīd gandrīz katru dienu.

KRŪ: Lieliski! Man patīk saulainas dienas! Vai tu zināji, ka saules gaisma nostiprina nervu sistēmu?

KRŪ: Jā, zinu. To man pastāstīja tētis.

KRŪ: Nu, re! Pasildīšos saulītē un būšu rāms kā jēriņš. Mierīgs un laimīgs.

KRŪ: Labāk nefantazē, Krū. Padomā par to, ka nav labi dienas pašā viducī, kad ir vislielākā svelme, karsēties saulē.

mamma: Māsai taisnība – tas jādara no rīta vai arī vakarpusē.

KRŪ: Nē, no rīta es guļu, bet vakarā man ir futbola treniņš! Un tu taču pati, mammucīt, teici, ka saules vitamīns ir katram vajadzīgs, lai nelūztu kauli. Es sauļojos, lai vecumdienās nekristu un nelauztu kaulus! Izsildīšos tā riktīgi un būšu nesalaužams!

mamma: Tā ir taisnība – saulīte rada ādā D vitamīnu, kas nostiprina kaulus. Saules gaisma iznīcina arī mikrobus un baktērijas, kuras iemājo ādā, un palielina cilvēka izturību pret slimībām, bet ir jāievēro, ka saulē sildīties sākotnēji nevajadzētu vairāk nekā 20 – 30 minūtes 2 – 3 reizes nedēļā. Pārāk ilga sauļošanās un apdegšana saules staros – tas ir pat ļoti kaitīgi.

KRŪ: Tas ir tāpat kā pārēsties šokolādi?

mamma: Kaut kas ļoti tam līdzīgs.

Saule sasilda mūs visus. Tā vajadzīga katrai dzīvai būtnei. Arī katrai puķītei, kokam, plāvai un laukam. Saules gaisma palīdz kokiem augt un puķēm ziedēt.

KRŪ: Cilvēkiem arī vajadzīga saule, lai augtu, vai ne?

mamma: Protams. DIEVS tik bagātīgi ir sagādājis visu, lai cilvēks būtu vesels un laimīgs. Labai veselībai un dzīvībai ir nepieciešama saules gaisma. Saules gaismas trūkums, tāpat kā veselīga ēdiena, svaiga gaisa un tīra ūdens trūkums, var veicināt dažādas slimības.

KRŪ: Man, piemēram, gaisma liek justies mundram, un tad man gribas šīverēt un kustēties.

mamma: Skaidrs, ka, spēlējot bumbu, nodarbojoties ar sportu, peldot, enerģija ir nepieciešama!

KRŪ: Bet vai tu, Krū, zināji, ka saules stari līdz zemei nonāk astoņās minūtēs? To mums šodien stāstīja skolā.

KRŪ: Astoņās minūtēs? Kāpēc tik ilgi? Vai šitā tiem stariem nevar izbeigties derīguma termiņš?

KRŪ: Krū, kā tev kaut kas tāds var ienākt prātā? Derīguma termiņš var beigties saulē pārkarsētai ādai nevis saules stariem!

KRŪ: Jā, tā ir! Es reiz redzēju, kas notiek ar saulē pārkaltušām ogām un sēnēm. Tās sačokurojās mazas, mazītiņas, kā krunkainas večiņas!

mamma: Tas nozīmē, ka dzīvībai nepieciešamas visas DIEVA dāvanas prātīgā daudzumā.

KRŪ: Jā, gan saulītes gaisma, gan ūdentiņš, gan svaigs gaiss, gan vēl citas labas lietiņas, par kurām parunāsim citā reizē.

ATCERIES!

• Saules gaisma nogalina mikrobus;

- uzlabo garastāvokli;
- izraisa labsajūtu;
- nostiprina nervu sistēmu;
- organisms iegūst vitamīnu D, stiprina kaulus;
- kaitīgi ir ādas apdegumi.

informācijai!

Ikviens cilvēks jūt, ka dzīvot gaismā ir labāk. Saules gaisma iznīcina zināmas sēnītes un baktērijas, kuras iemājo ādā. Vēl viens medicīniska rakstura aspekts ir tāds, ka saules gaismas iedarbībā baltie asinsķermenīši kļūst aktīvāki. Šie asinsķermenīši palielina cilvēka izturību pret slimībām. Gaismai krītot uz ādas, asinīs nonāk vielas, kas piešķir muskuļiem tonusu. Tie saspringst un sāk labāk darboties. Saules enerģija uzlādē mūsu nervu sistēmu. Mēs sākam just mundrumu un vēlmi kustēties. Dabiski, ka, spēlējot bumbu, nodarbojoties ar sportu, peldot, enerģija mums ir nepieciešama. Rodas vēlēšanās kustēties vēl vairāk, jo saule nostiprina nervu sistēmu.

Saulei ir arī specifisks efekts – tā rada tā saukto saules vitamīnu. Ultravioletā starojuma ietekmē cilvēka ādā veidojas D vitamīns. To tad arī sauc par

saules vitamīnu.

Var sacīt, ka atrašanās saulē ir tas pats, kas zāļu dzeršana pa tējkarotītei ik pēc piecām minūtēm. Nedrīkst aizmirst, ka pārlieta saulēšanās var kaitēt veselībai. Sauļojoties jābūt piesardzīgam, nekādā ziņā nedrīkst pārsauļoties.

Sauļojoties paaugstinās asinsspiediens. Ilgstoša uzturēšanās saulē var būt kaitīga cilvēkiem, kuriem ir slima sirds un plaušas. Taču īslaicīgas saules peldes var atļauties gandrīz katrs.

Saules gaisma – tā ne tikai palīdz mums labāk justies, tā faktiski ir neatņemama sastāvdaļa. Tāpat kā augiem, lai ziedētu, tā arī mums organisma normālai, dzīvībai svarīgu procesu darbībai ir nepieciešama saules gaisma. Saules gaismas iedarbības rezultātā ādā tiek sintezēts vitamīns D, kurš nepieciešams kaulaudu izveides procesā. Saules gaismas trūkums organismā var izraisīt dažādas nelabvēlīgas sekas – tāpat kā veselīgas pārtikas, svaiga gaisa un tīra ūdens trūkums var veicināt dažādas slimības. Saules gaisma palīdz augt puķēm un kokiem. Arī cilvēkiem vajadzīga saule, lai augtu.

ŪDENS / KUSTĪBAS / GAISS / SAULES GAISMA

ATTURĪBA / UZTURS / ATPŪTA / UZTICĪBA

6.jūnijā Cēsīs pl.14:00

Cēsu adventistu dievnamā,
Līgatnes ielā 1

20. jūnijā Talsos pl.14:00

Talsu adventistu dievnamā,
Krievraga ielā 3

Programmā:

13:10 – 13:50	Dalībnieku reģistrācija
14:00	Festivāla atklāšana
14:30	Veselības stacijas
16:00	Launags
16:30 – 18:00	Festivāla priekšnesumu programma

Rīko Septītās Dienas Adventistu Latvijas draudžu savienības Bērnu kalpošanas nodaļa.
Vairāk info tālr. **298 699 79**

Lappusīti sagatavoja:
Mārīte Lipska, Ingrīda Markusa, Dace Garsila.

MĀCĪTĀJI UN DRAUDZES

Šī gada sākumā vairākās Latvijas adventistu draudzēs ir mainījušies mācītāji. Tā kā „Adventes Vēstis” sen neesam publicējuši draudžu un mācītāju sarakstu, tad šoreiz iepazīstinām lasītājus ar to, kurās pilsētās kādi mācītāji tagad kalpo. Vēlam Dieva svētības visiem mācītājiem un draudzēm, kopā darbojoties!

Vārds, uzvārds	Amats	Kalpošanas vieta (draudzes nosaukums)
Āriņš Andrejs	mācītājs	Latvijas draudžu Savienība (prezidenta vietnieks)
Bite Juris	mācītājs	Kandavas draudze, Saldus draudze (Projekts)
Bērziņš Armands	mācītājs	Olaines draudze (Projekts)
Bērziņš Agris	mācītājs	Madonas draudze, Ērgļu draudze
Debners Māris	palīgmācītājs	Auces draudze
Gailis Ainars	mācītājs	Ogres draudze, Siguldas draudze
Ģipslis Imants	palīgmācītājs	Rēzeknes draudze, Ludzas draudze
Ģipslis Normunds	palīgmācītājs	Cēsu Sadraudzības draudze, Smiltenes draudze
Geide Viktors	mācītājs	Strenču draudze
Jākobsone Inta	palīgmācītāja	Draudze “Korinta”, Bauskas draudze
Kaimiņš Mikus	mācītājs	Jēkabpils draudze, Līvānu draudze
Karzone - Baltrušaita Līvija	palīgmācītāja	Liepājas draudze, Priekules draudze
Kaspars Ainis	palīgmācītājs	Jelgavas draudze, Aizkraukles draudze
Kleimanis Daumants	palīgmācītājs	Studentu draudzes projekts
Krieviņš Rihards	palīgmācītājs	Savienības draudze
Kroitors Vitālijs	mācītājs	Daugavpils draudze, Krāslavas draudze, Kārsavas draudze
Kukulītis Zigurds	mācītājs	Kuldīgas draudze
Lapa Dagnija	palīgmācītāja	Mazsalacas draudze, Salacas draudze
Latgalis Vilnis	mācītājs	Latvijas draudžu Savienība (prezidents-bīskaps)
Laudurga Vineta	palīgmācītāja	Rīgas 1. draudze (nedzirdīgo grupa)
Liepiņa Ilva	palīgmācītāja	Alūksnes draudze, Gulbenes draudze
Liepiņš Uldis	mācītājs	Rīgas 5. draudze
Mihailovs Oļegs	mācītājs	Rīgas 6. draudze, Rīgas 10. draudze
Ozoliņš Dzintars	mācītājs	Limbažu draudze, Zilākalna draudze
Pešelis Andris	palīgmācītājs	Rīgas 7. draudze, Slokas draudze
Reķis Viesturs	mācītājs	Cēsu draudze
Roderts Ansis	palīgmācītājs	Ventspils draudze
Roderts Genarijs	mācītājs	Ezeres draudze
Roderts Ivo	mācītājs	Rīgas 1. draudze
Rozners Ģirts	palīgmācītājs	Rīgas 1. draudze
Sokolovskis Daumands	mācītājs	Rīgas 4. draudze, Salaspils draudze
Štopis Āvo	palīgmācītājs	Rīgas 3. draudze, Dobeles draudze
Vilnis Tālvāldis	mācītājs	Talsu draudze, Tukuma draudze
Zilgalvis Valdis	mācītājs	Valmieras draudze
Zēmele Aldis	mācītājs	Valkas draudze, Rūjienas draudze
Zaikovskis Edgars	palīgmācītājs	Aizputes draudze
Žaruna Sofija	palīgmācītāja	Rīgas 2. draudze, Rīgas 8. draudze

Seminārs

Veselība un draudzes misija

Veselība šodien ir viens no aktuālākajiem jautājumiem sabiedrībā. Ko mēs kā draudze varam darīt šajā jomā, kāda ir mūsu atbildība un iespējas? Kādu vēsti par veselību mēs kā adventisti nesam šajā pasaulē? Iespējams, ka esi dzirdējis - šī gada draudzes tematika ir veselība, kā šo tēmu mēs iedzīvināsim savā draudzē?

Tāpēc

no 1. līdz 4. maijam, Baldonē "Mežkalnos"

visi interesenti ir aicināti piedalīties seminārā par veselīga dzīvesveida kalpošanas iespējām, metodēm un principiem adventistu draudzē.

Semināra īpašie viesi:

Dr. Freds Hardings
(Fred G. Hardinge, RD, DrPH, FADA)
ĢK asociētais direktors par uzturu un mēdijiem.

Stīvens Kūpers
(Stephen Cooper, MSA, MPH) TED Veselības nodaļas vadītājs

Dienas kārtība:

Piektdiena, 1. maijs
16:00-18:00 - ierašanās
18.00 - vakariņas, uzruna, iepazīšanās

Sestdiena, 2. maijs
7.00 - celšanās, rīta rosme, brokastis
9.00 - sabatskola par veselību (grupās)
11.00 - svētruna, pastaiga, pusdienas
15.00 - **vieslektora lekcijas**, jautājumi
19.00 - vakariņas, lūgšanas, naktsmiers

Svētdiena, 3. maijs
7.00 - celšanās, rīta rosme, brokastis
9.00 - **vieslektora lekcijas...** pusdienas
19.00 - vakariņas, lūgšanas, naktsmiers

Pirmdiena, 4. maijs
7.00 - celšanās, rīta rosme, brokastis
9.00 - Uzrunas, jautājumi, diskusijas
13.00 - pusdienas, došanās mājās.

Organizē:

Lūdzam dalību pieteikt iepriekš pa tālr. 26185402 ēdiena porciju un gultas vietu ierēķināšanai. Var pieteikties arī uz īsāku laiku. Ēdienreizes izmaksas ir 2.5€, ēdināšana visa semināra laikā 20€. Līdzī jāņem savi guļampiederumi. Par 3€ tos var iznomāt uz vietas. Sabiedriskais transports Rīga-Baldone kursē no Satekles ielas. Laiīgi piesakot var pasūtīt transportu svētdienai no Baznīcas ielas 12a. Kā nokļūt ar auto, skatieties www.mezkalni.lv.

Baltijas Konferenču Ūnijas
Veselības kalpošanas nodaļa

Latvijas draudžu Savienības
Veselības kalpošanas nodaļa

LATVIJAS VESELĪBAS MISIJA

veselibasmisija@gmail.com | facebook.com/veselibasmisija

Ja tu vēlies smelt jaunu iedvesmu un spēku savai kalpošanai, tad nāc un piedalies konferencē!

Celies un spīdi!

BALTIJAS SIEVIEŠU KONFERENCE

Saulkrastos, viesu namā
"Minhauzena Unda"

2015.GADA 10.-13.SEPTEMBRIS

RAKVELA ARAISA

Konferencē galvenā runātāja
Ģenerālās konferences Sieviešu
kalpošanas nodaļas vadītājas
vietniece.

KLĀRA SANČESA - ŠŪTE

Transeiropas divīzijas Sieviešu
kalpošanas nodaļas vadītāja.

DALĪBAS MAKSA
līdz 21. jūnijam

35,-

Pieteikties un samaksāt dalības maksu **līdz 21.jūnijam**.
Pēc 21.jūnija dalības maksa paaugstināsies.
Kontaktpersonas mob.29869979, e-pasts maritel@inbox.lv

Rīko Septītās Dienas Adventistu Baltijas Īnija sadarbībā
ar Latvijas, Igaunijas un Lietuvas draudžu savienībām.

